

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji administracji: Kraków, ulica Orzeszkowej L. 7.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.

Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe

15
GROBZY.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.

Wszystkie ogłoszenia i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie

Egipt w ogniu rozruchó

„Wafd” wypowiedział wojnę W. Brytanji

Paryż, 14. 11. PAT. Specjalny wysłannik agencji Havasa donosi z Kairu, że w czasie wczorajszych rozruchów 6 policjantów, patrolujących przed gmachem ministerstwa spraw wewnętrznych zrzucano z wysokości 8 metrów na podwórzec wewnętrzny. W dzielnicy Khalifa agent angielski Scott został dotkliwie poturbowany. W jednej z szkół w Tussum, gdy uczniowie zgromadzili się dla omówienia planu manifestacji, schody zawały się pod ciężarem, przy czym 9 uczniów odniosło poważniejsze rany.

Najgroźniejszy charakter miały rozruchy w Tantah, gdzie 2 osoby zostały zabite, a wiele odniosło rany. O godz. 19 bilans dnia przedstawiał się jak następujący: 2 zabitych i 150 rannych, w tej liczbie około 60 policjantów.

Wieczorem odbyło się wielkie zgromadzenie stronnictwa Wafd, zwołane z okazji rocznicy utworzenia tego stronnictwa. Kiedy przywódca stronnictwa Nahas Pasza i Makram Ebeid weszli na trybunę, podniecony tłum, liczący około 30 tysięcy osób, powitał ich okrzykami „niech żyje strajk”, „niech żyje rewolucja”, „niech żyje niezależność”. Zgromadzeni oklaskiwali z jednakowym entuzjazmem okolicznościowo dobrane wersety z Koranu, śpiewane z wielkim zapalem przez jednego z duchownych muzułmańskich, jak przemówienia polityczne swych przywódców. Padały przytem liczne wrocie okrzyki pod adresem władz brytyjskich. Przed zakończeniem zgromadzenia, uchwalono przez aklamację rezolucję, którą Nahas Pasza nazwał „wypowiedzeniem wojny przez stronnictwo Wafdystów”. Rezolucja ta wzywa wszystkie klasy narodu, wszystkie organizacje i grupowania do odmówienia wszelkiej współpracy z Anglikami „dopóki ci naruszać będą konstytucję i niezależność kraju”. Rezolucja podkreśla, iż głos większości narodu egipskiego nakłada na rząd obowiązek ustąpienia. Na wypadek odmowy rządu, stronnictwo Wafd odmówi mu swego poparcia. W zakończeniu rezolucja podkreśla, że każdy gabinet, który zgodzi się współpracować z Anglią, będzie uważany przez Wafd za wroga krajowi i będzie przez to stronnictwo zwalczany wszystkimi środkami.

Ostre starcie tłumy z policją

Kair, 14. 11. PAT. Tłum manifestantów, w liczbie 1500 osób, który podążał z Gizeh do Kairu, został wstrzymany po drodze przez silny oddział policji. Wywiązało się starcie, przy czym manifestanci z zaciętością zaatakowali policjantów, bijąc ich pałkami i obrzucając kamieniami. Oficer brytyjski, który dowodził oddziałem policji, dał kilka strzałów do napastników,

czterech spośród nich zabijając. Jeden z policjantów brytyjskich jest ranny. Dopiero po pewnym czasie policji udało się manifestantów zmusić do odwrotu.

Londyn, 14. 11. PAT. Agencja Reutera donosi z Kairu, że w czasie wczorajszych rozruchów w Kairze i Tantah 3 osoby zostały zabite, a 147 odniosło rany. Wśród rannych więcej niż połowę stanowią policjanci.

Rząd opanował sytuację

Londyn, 14. 11. PAT. Wedle doniesień oficjalnych z Kairu, rząd egipski całkowicie panuje nad sytuacją.

Londyn, 14. 11. PAT. Przejście egipskiej partii nacjonalistycznej „Wafd” do opozycji nie ma, jak sądzą, wpłynąć na zmianę stanowiska Londynu, który nadal ma udzielać po-

parcia obecnemu premierowi Nessimowi Paszy.

W związku z rozruchami w Egipcie, jak zaznacza agencja Reutera, nie jest przewidywana żadna akcja polityczna ze strony rządu brytyjskiego.

Kair, 14. 11. PAT. Po wczorajszych rozruchach nastąpiło pewne uspokojenie, jednak policja patroluje miasto. Ustalono straty: kilka sklepów złupionych, parę przewróconych tramwajów i wiele wybitych okien wystawowych. W liczbie uszkodzonych budynków znajduje się również konsulat angielski. Rząd wydał odezwę, wzywającą do spokoju, zwracając uwagę na trudną sytuację kraju i na ciężkie następstwa, które mogłyby zostać spowodowane przez rozruchy. Rząd oświadcza, że posiada wszelkie środki do opanowania sytuacji.

Kair, 14. 11. PAT. Rząd egipski postanowił zamknąć na tydzień uniwersytet, począwszy od niedzieli 18 bm. o ile studenci nie uspokoją się i nie zaczną normalnie uczęszczać na wykłady.

Sa jeszcze sędziowie w Gdańsku...

Potępienie hitlerowskiego teroru wyborczego

Lista narodowo-socialistyczna traci 2 mandaty

Gdańsk, 14. 11. PAT. Gdański sąd najwyższy wydał wyrok w sprawie skarg opozycji, żądającej unieważnienia rezultatów ostatnich wyborów do Volkstagu.

Sąd uznał m. in. za niesłuszne:

Rozwiązanie zebrań wyborczych socjalistów przez policję, kwestjonowanie szeregu plakatów socjalistów i centrowców w okresie wyborczym, oddanie do dyspozycji stronnictwu narodowo-socialistycznemu urządzeń senackich i miejskich przy dekoracji ulic i gmachów senackich emblematami oraz chorągwiemi na rzecz stronnictwa narodowo-socialistycznego.

Sąd potępił pozatem urządzenie wyborczych zebrań narodowo-socialistycznych w okresie wyborczym w budynkach senackich oraz przemówienie przywódcy stronnictwa narodowo-socialistycznego Forstera na zebraniu wyborczym urzędników i pracowników Senatu. Forster oświadczył tam, że „każdy urzędnik i pracownik, który nie odda swego głosu na listę narodowo-socialistyczną, będzie niezwłocznie wydany ze służby senackiej lub miejskiej”.

W końcu sąd uznał za niesłuszne zbyt słabe występowanie policji w kilku wypadkach, gdy narodowi-socialiści napadli na członków stronnictw opozycyjnych w okresie wyborczym.

Wszystkie te zajścia, zdaniem sądu najważszego, nie mają tak poważnego znaczenia, aby zachodziła konieczność unieważnienia całości rezultatów wyborczych. Wobec tego sąd unieważnił tylko głosy narodowych socjalistów w 18

okręgach wiejskich, gdzie stwierdzono szereg nadużyć.

Dalej sąd zmniejszył ogólną liczbę głosów narodowo-socialistycznych we wszystkich okręgach wiejskich o 10 procent, a w okręgach miejskich o 3 procent, tak, że ostateczny rezultat wyborów z dn. 7 kwietnia ustalony został obecnie przez najwyższy sąd w Gdańsku jak następuje: lista nr. 1 — nar. socjaliści — 128.619 głosów, nr. 2 — socjaliści — 37.804 głosy, nr. 3 — komuniści — 7.935 głosów, nr. 4 — centrowcy — 31.576 głosów, nr. 5 — niemiecko-narodowi — 9.822 głosy, nr. 6 — b. kombatancki 375 głosów, nr. 7 — Polacy — 8.311 głosów.

Poprzednie rezultaty ustalone przez Senat przedstawiały się jak następuje:

Lista nr. 1 — 139.423 głosy (43 mandaty), nr. 2 — 37.729 (12), nr. 3 — 7.916 (2), nr. 4 — 31.522 (10), nr. 5 — 9.805 (3), nr. 6 — 373 (0), nr. 7 — 8.294 głosy (2 mandaty).

Nowy podział mandatów nastąpi przez oficjalnego kierownika wyborczego.

Według nieoficjalnych obliczeń, narodowi-socialiści straciliby obecnie 2 mandaty, które wobec zblokowania się list opozycyjnych przypadną po jednym dla centrowców i socjalistów. Bez zblokowania się tych list zwiększyłaby się lista mandatów polskich o jeden mandat.

Nowych wyborów nie będzie powodu upływu terminu, który wyznaczony jest na 3 miesiące od odbycia się wyborów, t. zn. 7 lipca rb.

OKAZJA! Sukienki wełniane
dziecięce w najlepszym gatunku zamiast 10.- Zł. **5.90**

JULJUSZ NACHT. Kraków Stradom 2

POLSKA A SANKCJE

Kraków, 15 listopada.

Komunikat PATA o mającym wyjść zarządzeniu Ministerstwa Skarbu w sprawie zamknięcia granicy dla przywozu towarów, pochodzących z Włoch lub z posiadłości włoskich, wskazuje, że rząd polski przystępuje do praktycznego wykonania uchwał sankcyjnych. Jak z komunikatu tego wynika, granica będzie zamknięta dla wszelkich towarów włoskich niezależnie od miejsca wysłania tych towarów. Tak więc nie można będzie przywozić towarów włoskich np. z Austrii, lub Węgier bez przedłożenia świadectwa pochodzenia tych towarów.

Polska na wykonywaniu sankcyj nie poniesie poważniejszych strat. Suma całkowitego wywozu Polski do Włoch wynosiła w roku 1934 około 37 milionów zł, co stanowiło 3.8 procent całej sumy wywozu Polski do krajów europejskich.

Importowaliśmy z Włoch za niespełna 34 milj. zł co stanowi 4,3% ogólnej sumy importu. W pierwszym półroczu br. udział procentowy Włoch w naszym wywozie obniżył się nieco, natomiast w przywozie wzrósł. — Główną pozycją wywozu polskiego do Włoch był węgiel i koks, stanowiące około 76 proc. naszego wywozu do tego kraju. Ponadto wywoziliśmy jaja, drób, fasolę, dykty, żelazo i stal, bydło rogate, trzodę chlewną, jęczmień, nasiona, mączkę ziemniaczaną, cynk itd. Ostatnio wymienione pozycje są bardzo drobne bo nieprzekraczające 250.000 zł. Natomiast przywóz nasz z Włoch obejmuje przedewszystkiem tytoń, (za około 11 milj. zł) cytryny, pomarańcze, orzechy, migdały, przędzę jedwabną, nitkowaną, przędzę ze skubanki jedwabnej, przędzę z jedwabiu sztucznego, tkaniny jedwabne, jedwab naturalny surowy, wina, kwas cytrynowy, śliwki, celulozoid, słomę konopną, konopie, opony samochodowe i inne, podwozia samochodowe, samochody osobowe i kilka innych pomniejszych pozycji. W roku 1934 osiągnęliśmy w wymianie handlowej z Włochami saldo dodatnie w wysokości 3.3 milj. zł. W pierwszych 7 miesiącach br. bilans handlowy z Włochami wykazuje saldo ujemne dla nas w kwocie blisko 330.000 zł.

Ale nietylko obrót towarowy cechuje polsko - włoskie stosunki gospodarcze. Poważne były również koneksje finansowe, przede wszystkim z tytułu włoskiej pożyczki tytoniowej z r. 1924. Z tytułu tej pożyczki płacimy Włochom rocznie około 30 milionów lirów raty amortyzacyjnej i odsetek. Właśnie z końcem bm. przypada termin płatności raty w kwocie 18 milionów lirów oraz odsetek w wysokości ponad 9 milj. lirów. Łączna kwota, która przypada Włochom z tytułu spłaty raty amortyzacyjnej i procentów wynosi zatem ponad 27 milj. lirów, czyli około 13 milj. zł. Przymusjonalnie nie nastąpi transfer tej kwoty, albowiem we Włoszech znajduje się specjalny nasz fundusz amortyzacyjny, z którego powyższa kwota zostanie przełana na rzecz wierzycieli i właścicieli kuponów. Reszta pożyczki tytoniowej wynosi obecnie nieco ponad 265 milj. lirów, czyli około 130 milj. zł.

Represje gospodarczo - polityczne Włoch w odpowiedzi na sankcje mogą dotknąć również związków kapitału włoskiego z naszym życiem gospodarczo-finansowym. Dość poważny jest udział kapitału włoskiego w naszym przemyśle włókienniczym i ubezpieczeniowym. Narazie Polska nie odczuła jeszcze skutków zarządzenia Mussoliniego o mobilizacji kapitałów włoskich, znajdujących się zagranicą. Skutki takie mogą jednak wystąpić a wtedy wyłoni się dla nas kwestja przejęcia tych udziałów włoskich w sposób, niezagrożający interesom odnośnych gałęzi przemysłu a także rynku akcyjnego.

Pozostałaby do omówienia kwestja subtytułacyjnej przywozu włoskiego przywozem z in-

nych krajów. Według zapewnień monopolu tytoniowego zapasy tytoniu pozwalają na przeczekanie okresu, potrzebnego dla znalezienia nowych dostawców tytoniu. Należy sądzić, że trudności znalezienia dostawców nie będą zbyt wielkie. Szczególnie korzystne perspektywy otwierają się w tym związku dla palestyńskich producentów tytoniu. Dotychczas sprowadzaliśmy tytoń głównie z Włoch (za 11 milj. zł) oraz z Jugosławii i z Rosji sowieckiej (razem za 5 milj.) Wiemy, że przed niedawnym czasem przedstawiciele polskiego monopolu tytoniowego próbowali nawiązać stosunki handlowe z palestyńskimi dostawcami tytoniu. Nadarza się teraz szczególna sposobność do rozwinięcia tych stosunków. Palestyna mogłaby również, obok Hiszpanji, zlizować Włochy w dziedzinie dostaw pomarańczy. Większa część dotychczasowego importu pomarańczy z Włoch (859.000 zł.) mogłaby być sprowadzona właśnie z Palestyny, która nie posiada żadnych ograniczeń dewizowych, jak Hiszpanja, i dla tego bardziej, niż ta ostatnia, nadaje się do rozbudowy stosunków handlowych. Stosunki handlowe polsko - palestyńskie kształtują się dotychczas wybitnie korzystnie dla Polski. Saldo aktywne wynosi blisko 4 i pół miliona złotych za pierwsze 7 miesięcy br. Również w dziedzinie przywozu owoców cytrusowych, a także orzechów i migdałów mogłaby Palestyna z powodzeniem zastąpić rynek włoski. (Orzechów i migdałów sprowadziliśmy z Włoch w roku 1934 za blisko 2 i pół miliona złotych).

Pewną trudność, raczej formalną, w likwidacji importu z Włoch, szczególnie zaś tytoniu stanowić będzie umowa pożyczkowa, która zobowiązuje nas do nabywania rozmaitych gatunków tytoniu włoskiego w ilości 3 milj. klg rocznie. Również zahamowanie eksportu węgla do Włoch postawi pod znakiem zapytania nasze umowy kompensacyjne, — szczególnie zaś umowę, opiewającą na budowę, — za pewną ilość naszego węgla — dwóch statków transatlantyckich dla polskiej floty handlowej w stocznjach Monfalco-

ne pod Triestem. Prasa zagraniczna pisze już dziś, że Włochy nie wydadzą Polsce prawie już ukończonego, zamówionego przez nas w stoczni włoskiej, statku transatlantyckiego „Batory”.

Innych trudności nie przewidujemy, chociażby z tego powodu, że właściwie nie mamy żadnej ogólnej umowy handlowej z Włochami poza traktatem handlowym z roku 1922, posiadającym jednak znaczenie raczej teoretyczne.

Wyłania się jedynie poważniejsza kwestja znalezienia rynków odbiorczych dla polskiego węgla, którego eksport do Włoch stanowi, jak już powiedzieliśmy, blisko 76 proc. całego naszego eksportu do Włoch i około 13 procent ogólnej cyfry naszego eksportu. Lista towarów, zakazanych do wywozu do Włoch nie obejmuje wprawdzie węgla, niemniej jednak spodziewać się należy zamknięcia przez Włochy importu węgla, jako retorsji przeciw tym państwom, które stosują sankcje. Uważamy jednak, że gdyby nawet Polska wyłamała się spod sankcyj i mogła dalej dostarczać węgiel do Włoch, to i tak dostawy te nie trwałyby długo ze względu na ogromne trudności dewizowe Włoch. Wcześniej czy później Włochy przecież i tak staną wobec faktu kompletnego ogołocenia rezerw dewiz i kruszców, a zatem i niemożności dokonywania zakupów gotówkowych.

Przystąpienie Polski do szeregu państw, stosujących sankcje było nietylko koniecznością polityczną, ale i gospodarczą. Gdybyśmy bowiem nie przystąpili do sankcyj, to zapewniłibyśmy sobie wprawdzie na pewien bardzo krótki okres czasu zwiększony eksport do Włoch, ale zato popadlibyśmy w konflikt przedewszystkiem z Anglią, która w tej chwili posiada dla nas największe znaczenie, jako główny importer naszych produktów rolnych, a pozatem i z wszystkimi innymi państwami, słusznie traktującymi odmowę stosowania sankcyj za popieranie usiłowań w kierunku podpalenia pokoju światowego

J. D.

Konferencja Mussolini - Drummond nie dała pozytywnych rezultatów

Londyn, 14. 11. PAT. Foreign Office otrzymało obecnie dokładny raport ambasadora Drummonda o rozmowie, odbytej z Mussolinim we wtorek popołudniu. Wydaje się, że rozmowa ta nie przyczyniła się wcale do odprężenia we wzajemnych stosunkach obu państw. Mussolini miał zażądać, aby W. Brytania wycofała część okrętów wojennych i zredukowała stan swoich sił morskich na Morzu Śródziemnym do tej wysokości, jaka istniała w początku sierpnia br. Należy zauważyć, że w tym czasie flota brytyjska na Morzu Śródziemnym była mniej liczna, aniżeli normalnie przed zatargiem włosko-abisyńskim. Tylko za tę cenę Mussolini gotów jest wycofać z Libji jeszcze jedną dywizję

wojsk. Żądanie Mussoliniego miało być przez Drummonda od razu odrzucone i sytuacja po zostaje w dalszym ciągu niewyjaśniona.

Mussolini miał zresztą rozszerzyć ramy prowadzonych obecnie rozmów i wysunąć propozycję stałej określonej proporcji sił floty brytyjskiej na Morzu Śródziemnym w stosunku do tonażu floty włoskiej. Ze strony brytyjskiej takie rozszerzenie ram rozmów nie jest akceptowane. Rząd brytyjski pragnie rozmowy ograniczyć wyłącznie do aktualnych zagadnień i nie brać żadnych zobowiązań na dalszą przyszłość, zwłaszcza w chwili, gdy w Egipcie rozgrywają się niepokojące wydarzenia.

Dzień wyborów w Anglii

Londyn, 14. 11. PAT. W odbywających się dziś wyborach do Izby Gmin uprawnionych do głosowania jest 31,352,869 osób, w tem 16,550,270 kobiet. Z ogólnej liczby 615 mandatów, 40 posłów jest już wybranych bez aktu wyborczego, wobec braku sprzeciwu przez niewysunięcie przeciwko nim kontrkandydatów. Pozostaje więc do wybrania 575 posłów.

Lokale wyborcze otwarte są od 8 rano do 8, względnie 9 wiecz. Ogłaszanie pierwszych rezultatów rozpocznie się około 10 wiecz. i

trwać będzie do 4 nad ranem. Do tego czasu obliczonych ma być 232 mandatów. W grę wchodzi mandat Londynu i jego okolic oraz szeregu większych miast. Wyniki prowincjonalne, hrabstw angielskich, walijskie i szkockie znane będą dopiero jutro.

Niema literata, godnego nagrody Nobla...

Sztokholm, 14. 11. PAT. Literacka nagroda Nobla nie została w roku bieżącym przyznana.

K. ROBSON

Wrażenia z podróży po Niemczech

„Jadem aryjskim zatrzuwa się nawet arcyludzką dobroć”

Berliński korespondent „Morningpost” opisuje swe wrażenia z podróży kolejowej po Niemczech:

Było to w niedzielę nad ranem, kiedy to wszyscy londyńczycy śpią jeszcze bardzo gorliwie. Ale na polu poza Düsseldorfem czarno umundurowane oddziały S. S. odbywały już paradę. W Kolonii ćwiczyła kompania młodzieży hitlerowskiej. I przez cały dzień, gdy pociąg przejeżdżał przez dolinę Renu i Menu, widziano wciąż ćwiczenia młodych mężczyzn i kobiet. Zanim dojechalibyśmy do Frankfurtu, denerwowało się czterech Niemców, siedzących w moim przedziale, ponieważ obawiali się, że mogą stracić widok z okna wagonu na most prowadzący przez nową autostradę z Frankfurtu do Darmstadtu. Powiedziałem sobie wtenczas ze sympatją, że jest to przecież kraj zdrowy, pracowity, pełen ufności w przyszłość.

A potem opanowała mnie znowu dawna de presja. Coś niesamowitego tkwiło w tych niekończących się szeregach ludzi, których widziałem maszerujących ulicami podczas kongresu partyjnego w Norymberdze. Pytałem się, czy obecni wódcarze Niemiec nie są ludźmi wyrażonymi z równowagi, którzy ze swego dumnego ideału politycznego „Krew i rasa” uczynili jałowy cel istniejący sam dla siebie, zamiast traktować go jako środek do rozkoszowania się życiem? Mimo tak wspaniałych autostrad, obozów pracy, zbrojeń Niemcy przeważnie nie posiadają tego, co życiu nadaje jedyną wartość — wolności, jaka płynie ze swobodnego urządzania sobie życia.

Naturalnie, żaden Niemiec nie odważy się do tego przyznać. Inteligentne rozmowy, które tak bardzo urozmaicają dzień powszedni, zniknęły przed dwoma laty z życia niemieckiego. Niemiec miałby ochotę powiedzieć ci otwarcie, co myśli o braku masła, o pożyteczności lub szkodliwości służby wojskowej, lub też o walorach ostatniego przedstawienia w teatrze państwowym. Ale nagle uświadamia sobie, jakie następstwa może mieć nawet najdyskretniejsza i najcichsza krytyka. Narkęca więc nudną starą płytę gramofonową i woli nudzić swych słuchaczy frazesami z „Mein Kampf”. Niema nawet prawa do mru-

czenia, tego najstarszego wentylu bezpieczeństwa.

Ale regimę hitlerowski unicestwił nie tylko niewinną rozkosz swobodnej konwersacji, ale sparaliżował też zdrowy instynkt ciekawości. Przeciętny Niemiec współczesny, który nie stał się już całkowitym „robotem” tak jest zgłodniały wiadomości o swym własnym kraju, że stosunkowo wielkie sumy wydaje na zagraniczne pisma w języku angielskim lub francuskim; standaryzowane pisma niemieckie unikają naprawdę ważnych spraw jak np. walk religijnych, albowiem sposobu używania tak dokuczliwych podatków. A przytem spowodu ostrych przepisów walutowych prawie wszyscy Niemcy pozbawieni są możliwości oglądania świata własnymi oczyma.

Nie licząc się zupełnie z wolą większości, żąda się od obywateli, by się nie zachowali jak zwykli ludzie, lecz dziś byli „robotami” a jutro znowu „wtajemniczonymi w odwieczne misterja krwi i rasy”. Wspaniałe nowe autostrady — wpaja się im — nie są dla nich ani dla ich żon lub przyjaciółek, by mogli korzystać z weekendów tygodniowych, lecz by uwiecznić poprzez stulecia wielkość naszego epoki”. A ci, którzy chcą pomóc swym

Liga Narodów ujmuje się za Abisynją, nikt jednak nie stanie w obronie Żydów niemieckich

Z Paryża donosi nasz korespondent: Onegdaj odbyło się w jednej z wielkich sal hotelowych w Paryżu masowe zebranie, zwołane przez grupę sjonistyczną „Ost und West”, na którym z referatami o obecnej sytuacji w Palestynie i sjonizmie wystąpili: członek Egzekutywy sjonistycznej prof. Brodetzki i przedstawiciel Agencji Żydowskiej przy Lidze Narodów dr. N. Goldman.

W obszernym referacie swoim przedstawił prof. Brodetzki obecną sytuację w Palestynie, wskazując na znaczną poprawę w sytuacji gospodarczej kraju, po ustaniu nastroju paniki, który opanował pewne koła. Re-

zubożałym rodakom, dawiadują się od dra Goebbelsa, że pomoc zimowa jest „najwspanialsza instytucja społeczna, jaką kiedykolwiek widziały dzieje”. A tymczasem codzien nie żebracy nachodzą ludzi; ta rzekomo tak wspaniała maszyna dla rozdziału jałmużny pozbawiona jest cech ludzkich.

Niema ani jednej dziedziny ludzkiej działalności, którejby totalna manja wielkości nie odebrała jej słodyczy. Wola małej grupy fanatyków zrabowała Niemcom piękno jedynej w swoim rodzaju sztuki, która jest zachwytem świata całego, bo twórcami są Heine, Mendelssohn, Schnitzler lub Charlie Chaplin. Zatrzuwa się jadem aryjskim nawet arcyludzką dobroć, bo kto zachowuje się po ludzku wobec Żydów, musi być przygotowany na pogardę. Niemieckie służące, które przez lata całe żyły w rodzinach żydowskich zmusza się do wzięcia udziału w masowym znieważaniu Żydów”.

ferent zaznaczył, że obecna imigracja do Palestyny przybierze normalne rozmiary, a rozwój gospodarczy kraju pójdzie w tempie wzmocnionem przyspieszonym. Przechodząc

„GLOBUS” RYNEK GŁ. (róg Szewskiej)
TANIO PYJAMY FLANELOWE

do sytuacji Żydów w Niemczech, oświadczył mowca, że Liga Narodów teraz ujmuje się bardzo intensywnie za narodem w dalekiej Afryce, zaatakowanym przez jedno z państw. Nikt jednak nie staje w obronie pół miliona Żydów, których systematycznie ruguje się w

NIETZSCHE I JEGO SIOSTRA

Onegdaj zmarła w Wemmarze w 81 roku życia Elżbieta Foerster - Nietzsche, siostra genialnego twórcy „Also sprach Zarathustra”. Ze zmarłą zesza do grobu indywidualność wybitna, która jednak ma na swym sumieniu sfalszowanie obrazu uchoowego Nietzschego i uczynienie z czło wieka młodozującego młodem, rozbijającym w puch tablicę ginącego świata w imię nowej przyszłości — prekursorem i ojcem chrzestnym barbarzyństwa duchowego.

Łączyła ją z bratem w młodych latach bardzo serdeczna przyjaźń. Nietzsche był człowiekiem subtelnym, niezwykle wrażliwym i bardzo dobrym. Był synem pastora i wyniósł niejako z domu purytanizm protestancki, który w miarę dojrzwania w nim światoburczego filozofa musiał powoli przetrwać. Młodość jego przypadła na okres wojny prusko-francuskiej, w której wziął udział, by wyjść z niej jako Europejczyk, nienawidzący z głębi duszy Niemiec Bismarcka. Odczuwał później tak dalece swoją obcość wobec Niemiec liberalnych, że stale akcentował swe pochodzenie od szlachty polskiej.

Przez pewien czas wierzył w mesjanizm Wagnera i w rolę jego, jako twórcy nowych Niemiec, ale później w miarę jak Wagner zaczął mistyfikować swą mistyką pragermańską, odwrócił się od niego, a przyjazny przemienił się w nienawiść. Bolesnie też później odczuwał swoją samotność w swej własnej ojczyźnie, której przeciwstawiał zawsze z miłością Fraucję i kulturę romańską. Rzucał w próżnię swoje dzieła, które przynosiły mu zdradę i opuszczenie najwierniejszych przyjaciół. Choroba umysłowa, w którą potem popadł, była niejako ucieczką filozofa-poety, tworzącego nie dla teraźniejszości i marzącego o zwycięstwie z za grobu. Dzisiaj hitleryzm wyniósł go na tarczę i zamianował go prorokiem Trzeciej Rzeszy. Ale ten triumf jest właściwie tylko pohańbieniem pamięci Nietzschego i największą krzywdą, jaką można mu było uczynić. Zawdzięcza ją swojej siostrze.

Nazywał ją w latach młodych „kochaną lamą”. Była jego opiekunką i najserdeczniejszą przyjaciółką — aż do zerwania z Wagnerem. Z chwilą, gdy Nietzsche odwrócił się do Wagnera, zaznaczył się pierwszy rozdźwięk między bratem a siostrą, która nie chciała ani też nie mogła dostrzec, że brat już nie jest synem pastora, że wyszedł już daleko poza atmosferę Naumburgu, gdzie się oboje urodzili. A potem

weszła w życie Nietzschego — kobieta. Była nią Żydówka Lou Andre—Salomé, poetka, obdarzona w dodatku doskonałym zmysłem perspektywy, w której zmieścić się mogła wielkość Nietzschego. Tego zmysłu perspektywy Elżbieta Foerster-Nietzsche nigdy nie miała, względnie nie posiadała żadnego zrozumienia dla dystansu oddzielającego ją, kobietę bardzo energiczną, ale umysłowo nie wychodzącą poza rogatki małego miasteczka niemieckiego i pastorskiej rodziny protestanckiej, od człowieka świadomie przeciwstawiającego się teraźniejszości w imię dalekiej przyszłości. Dla niej Nietzsche pozostał nadal „Fritzem”, którym trzeba się opiekować i którego trzeba strzec od błędnych dróg.

Na szczęście wtenczas mogła i ona uciec — w małżeństwo. Zjawił się na arenie jej życia były profesor gimnazjalny Bernard Foerster, który romantyzm wagnerowski i kult dla zławego sentymentalizmu umiał pogodzić z najordynarniejszym antysemityzmem i brawurą tromtadacją nacjonalistyczną. Dla Foerstera Niemcy bismarkowskie były za ciasne, dlatego wyjeżdża do Paragwaju, by założyć tam „Nową Germanję”. Foerster przedtem już poznał kraj, a następnie sprowadził tam szereg rodzin niemieckich, by założyć społeczeństwo, które uważać możemy za prawzór hitleryzmu. Pani Foerster stała się „królową” nowego społeczeń-

samem centrum Europy — w Niemczech. Sły chać niekiedy jeszcze jakieś życzliwe słowo w Anglii lub gdzieindziej, ale dla Żydów niemieckich nikt konkretnie nic nie uczyni. Zdani jesteśmy przeto na własne siły i sami tró szczyć się musimy o naszych cierpiących bra ci.

W dalszym ciągu podkreśla mowca wiel kie znaczenie moralne, jakie sjonizm ma dla podtrzymania na duchu prześladowanych i złamanych ekonomicznie mas żydowskich. Nasza praca nad odbudową Palestyny wzma cnia poszanowanie i prestige Żydów na świe cie.

Następny mówca dr. Nahum Goldmann poświęca swe przemówienie sytuacji Żydów w Niemczech. Mowca wywodzi, że teraz już nawet najzacieklejsi asymilatorzy doszli w Niemczech do przekonania, że jedyny ratu nek żydostwa niemieckiego leży w emigracji. Jako członek rady przybocznej przy Wyso kim Komisarjacie Ligi Narodów do spraw uchodźców przedstawia mowca wysiłki Wy sokiego Komisarza, zmierzającego do wyszu kania miejsca schronienia dla uchodźców. Po dwóch latach zabiegów i szukania pozos tała Palestyna jedynym krajem, mogącym przyjąć uchodźców niemieckich.

Za trzy tygodnie zbiera się w Genewie no wa komisja ekspertów przy Lidze Narodów, która zastanawiać się będzie nad tem, gdzie by jeszcze można było osiedlić uchodźców nie mieckich. Komisja wysłucha przedstawicieli organizacyj żydowskich, ale nie ulega wąp pliwości, że i tym razem pozostanie się przy Palestynie.

Również dr. Goldmann z rozgoryczeniem podniósł milczenie świata całego wobec wstrząsającej tragedji żydostwa niemieckie go.

Pod koniec zgromadzenia doszło do przy krego incydentu. Oto jeden ze służących hotelu, gdzie zgromadzenie odbywało się, za czął w pewnej chwili po niemiecku rzucać obelgi na Żydów. Dyrektor hotelu natych miast interwenjował i usunął z sali awantu rującego się funkcjonariusza, usprawiedli wiając się przed organizatorami zebrania za ten niemły incydent.

Incydent antysemicki z nadrabinem dr. Nemirowerem w Czerniowcach

Czerniowce, Ż.A.T. W Czerniowcach, dokąd przybył naczelnny rabin Rumunii dr. Nemirower celem wzięcia udziału w uroczystościach z oka zji intronizacji nowego arcybiskupa Bukowi ny ks. dr. Boia, doszło do przykrego incydentu spowodowanego przez czuistycznego poeła Re bu, który nie chciał dopuścić, aby dr. Nemirower brał udział w bankiecie wydanym na cześć arcybiskupa. Na znak protestu wszyscy żydowscy goście wraz z dr. Nemirowerem opuścili bankiet.

stwa niemieckiego w Paragwaju. Prowadziła dom na wielką skalę, otoczyła się liczną służbą, ale mając doskonały zmysł dla interesów umiała zwalić ciężar utrzymania tego dworu na kolonistów. Panowanie Foerstera długo nie trwało, bo przedsiębiorstwo zbankrutowało, przyczem okazało się, że prawdziwy prekursor hitleryzmu nie miał zbyt czystych rąk. Gdy prawda wyszła na jaw popełnił samobójstwo.

Po śmierci męża okazała się pani Elżbieta Foerster kobietą o niezwykłych zdolnościach organizacyjnych. Była niejako Goebbelsem — przed Goebbelsem, doskonale bowiem zdawała sobie sprawę z wartości propagandy. Zataiła śmierć swego męża, pisała do prasy niemieckiej entuzjastyczne artykuły o „Nowej Ger manji“ paragwajskiej, a nawet ogłosiła książkę, w której gloryfikowała pamięć swego męża, przemilczając w niej niebardzo etyczne jego machinacje. Zaczęły nanowo napływać pieniąd ze i rodziny dalszych kolonistów. Spekulacja jej nie zawiodła, bo naprawdę stało się to do czego dążyła: rząd paragwajski podarował kolonistom ziemię, aczkolwiek administracja kolonij z panią Elżbietą Foerster na czele nie uiściła sumy kupna, przedtem zainkasowana u kolonistów, którzy mieli dość tej kosztownej

Kronika palestyńska

Śledztwo w sprawie przemytu broni

Śledztwo w sprawie wykrytego w porcie jaff skim transportu broni jest energicznie kontynuowane. W związku ze śledztwem przesłucha no w Tel-Awiiwie 17 osób. Śledztwo w Tel-Awiiwie prowadzą żydowski oficer policji Sofer i brytyjski sierżant policji Marshall.

„A Difae“ donosi, że w paczkach pocztowych z Wiednia adresowanych do pewnego Żyda w Kfar-Saba, miano znaleźć 6 rewolwerów. Według informacji tegoż pisma, zarówno nadawca jak i adresat przesyłek mają być członkami Brit-Trumpeldor. Policja prowadzi śledztwo.

„Felestin“ donosi, że w Aleksandrii wykryto wielki transport przemyconej broni, która mia ła być przeznaczona dla Włochów w Egipcie.

Inż. Rutenberg wraca

W najbliższych dniach powrócić ma do Pale styny naczelnny dyrektor Palestine Electric Corporation inż. Rutenberg, który przez dłuższy czas bawił w Londynie w związku ze sprawami elektryfikacji Palestyny oraz pewnymi projek tami nawodnienia kraju.

Wybory do samorządu tel-awiwskiego

Czynione są gorączkowe przygotowania do wyborów samorządowych w Tel-Awiiwie, które mają się odbyć w pierwszej dekadzie grudnia. W najbliższych dniach rozdane będą wśród 25.000 uprawnionych do głosowania mieszkań ców karty wyborcze. Wszystkie ugrupowania polityczne intensywnie przygotowują się do wy borów.

„Godzina hebrajska“ w przyszłym radio palestyńskim

W końcu grudnia lub w pierwszych dniach stycznia nastąpi już otwarcie palestyńskiej ra djostacji w Ramalla. Audycje mają być nada wane przez 5 godzin dziennie, w tem po jednej godzinie w językach hebrajskim, arabskim i au gijskim oraz 2 godziny muzyki. Przedstawicie lem żydowskim w radzie radiostacji jest dr. A. Kacnelsohn. Jako kandydaci na stanowisko dyrektora „godziny hebrajskiej“ wymieniani są dr. Jehuda Kaufmann i założyciel „Habimy“ Nahum Cemach. Dotychczas nie wymieniono jeszcze kandydatów na stanowisko kierownika muzycznego. Jedną z lansowanych jest kandyda tura dyrektora konserwatorium jerozolimskie go Hausera. Przypuszczalnie powołana będzie specjalna rada muzyczna z udziałem muzykologa U. H. i znawcy muzyki wschodniej dr. Lachmanna.

Muzeum archeologiczne

Na wiosnę nastąpi oficjalne otwarcie wielkie go muzeum archeologicznego, budowanego z fundacji 2 milionów dolarów Rockfelleraseniora. Eksponaty muzeum są już przenoszone do nowego gmachu. W muzeum znajdują się sta rożytności archeologiczne, pochodzące ze zna

leziak w samej Palestynie. Kraje sąsiednie będą uwzględniane tylko częściowo. Wykonywane są reprodukcje licznych palestyńskich eksponatów archeologicznych, których oryginały znajdują się w muzeach zagranicznych. Departament sta rożytności, na czele którego stoi pułk. Rich mond, kompletuje obecnie bibliotekę, która o bejnie wielojęzyczną literaturę o archeologii palestyńskiej. Na założenie tej biblioteki departa ment dysponuje specjalną fundacją, także Rockfellera. Eksponaty przygotowywane są przez dwóch specjalistów z Anglii i 16 — z Egiptu. Muzeum będzie opatrzone w studio foto graficzne, laboratorja itd. Na budowę gmachu muzeum przeznaczył Rockefeller milion dolarów i tyleż na koszt administracji.

Towarzystwo badań wschodnich

Przy udziale 100 orientalistów odbyło się w Jerozolimie 72-e doroczne zgromadzenie Towa rzystwa Badań Wschodnich w Palestynie. Prze wodniczył prof. Torczyner z U. H. Na prezesa towarzystwa wybrano ks. L. H. Wansona z Za konu Dominikanów. Zgromadzenie wysłuchało szeregu referatów, m. in. Torczynera (przeład Biblii na język niemiecki), ks. Abela (miasto Tapuah w Galilei), prof. Albricht (wykopaliska w Bet-El), oraz referatu o gminie Gruzinów w Palestynie, która liczy około 10.000 dusz.

Niezwykła partja szachów

Angielski mistrz szachowy, sir George A. Thomas, którego specjalnością jest rozgrywanie partji jednocześnie z kilkunastu przeciwnika mi, przyjął zaproszenie dyrektora więzienia Parkhurst na wyspie Wight do zademonstro wania swej sztuki przestępcom, odsiadującym karę w tem więzieniu.

Zgłosiło się 16 więźniów szachistów do roze grania partji z mistrzem szachowym.

Niezwykła ta gra była nader ożywiona, a choć sir George A. Thomas wygrał wszystkie partje, to jednak musiał przyznać, że niektórzy z jego przeciwników w więziennych ubraniach są niepospolitymi szachistami i musiał dobrze się namyślać, aby ich pokonać.

Gra z najsilniejszym z tych przeciwników wymagała aż 70 posunięć, zanim doszło do roz strzygającego mata.

Po skończeniu gry mistrz szachowy oświadczył, że gra w tak niezwykłym otoczeniu z prze ciwnikami w więziennych ubraniach była dla niego niezwykle interesująca.

Z początku, chcąc sprawić radość uwięzio nym, zamierzał dać się im pobić. W miarę jed nak, jak przedłużała się gra, obudził się w nim duch bojowy sportowca i od tej chwili za czął uważać swych przeciwników za równych sobie partnerów.

Wobec tej gry powstała też w nim myśl urzą dzenia od czasu do czasu podobnych demon stracji także w innych więzieniach, sądzi bo wiem, że taka rozrywka może wyrzec duży wpływ umoralniający na więźniów.

i niejednokrotnie kolidującej nietylko z kodeksem karnym, ale z prymitywną etyką go spodarki pani Elżbiety Foerster i kategoryczne zażądali, by „królowa“ wróciła do Niemiec

A tymczasem dawny jej „Fritz“ stał się już autorem „Zaratustry“ i całego szeregu dzieł, w których filozofował młotem. Nienawidził kłamstwa i obłudy, a ta organiczna nieufność i podejrzliwość wobec uświęconych i omsza łych prawd, które dawno przestały być prawdą, uczyniły z niego psychologa, który prze czuł Freuda i utorował drogę psychoanalizie. Być może, że rację ma Ludwik Klages, uwa żając, że Nietzsche jest raczej psychologiem niż filozofem, ale właśnie psycholog - Nietzsche przemyślał względnie przecierpiał to wszystko, czego teraz jaskrawem zaprzeczeniem jest hitleryzm. O wiele bliższym był mu wtenczas Jerzy Brandes, którego wykłady o jego filozofji na uniwersytecie kopenhaskim były ostatnim promykiem słońca przed ucieczką w obłęd. Siostry z głębi duszy nienawidził, aczkolwiek ta nienawiść nie wolną też była od miłości. Niemcy mają dla takich stanów psychicznych wyraże nie „Hass-Liebe“, a takim był właśnie stosu nek Nietzschego do siostry. Mimo to pani Elżbieta Foerster - Nietzsche po powrocie do Niemiec zamianowała sama siebie wykonawczynią testa

mentu wielkiego swego brata.

Nietzsche dogorywał u swej matki w Naumburgu, a Elżbieta Foerster - Nietzsche zakłada w Weimarze „Archiwum Nietzschego“, Tosauo pióro, które jeszcze przed kilku laty mistyfi kowało opinię publiczną, werbując dla kolonji w Paragwaju, uprawiało teraz propagandę dla pamięci Nietzschego. Zaczęły się ukazywać dzieła, które prawdziwi przyjaciele i znawcy Nietzschego napiętnowali jako fałszyfikaty. Siostra wydała też korespondencję swego brata, z której wyrzuciła wszystkie ustępy przedsta wiające Nietzschego w innym świetle. Zaczęła się heroizacja Nietzschego i jego kanonizacja na świętego tych Niemiec, których Nietzsche nienawidził. Miłość siostry przemieniła się w okrutną zemstę. A była przytem pani Foerster bardzo praktyczną, bo umiała wydobywać pic niądze od republiki weimarskiej, by następnie archiwum Nietzschego przekazać Hitlerowi, któremu nawet podarowała łaskę Nietzschego. Nietzsche bronić się nie umie, a mam tu na myśli tych wszystkich, dla których Nietzsche pisał i tworzył w miarę serdecznej. Nadejdzie jednak czas, w którym weźmie znowu odwet Nietzsche — prawdziwy, nad Nietzschem, sfał szowanym ad usum... Hitlera.

PO JEDNEM ZDANIU...

Zgola nieoczekiwanie dosiadł antysemickiego konika adw. Horbaczewski, jeden z miejscowych leaderów P. P. S.-u. (Ze sprawozdań z procesu grodzieńskiego).

Pewien polityk angielski powiedział, że właściwie istnieją tylko dwa systemy rządzenia: liczenie głów i rozbijanie głów. („Gazeta Polska“, korespondencja Florjana Sokolowa o wyborach angielskich)

Od r. 1933 cała energia Niemiec została zmobilizowana dla przygotowania wojny, i to nie tylko w fabrykach, w kasarniach i w aerodromach, ale w szkołach, na uniwersytetach i niemalże w ochronkach dziecińczych. (Winston Churchill).

Czy talent żydowski, talent Żyda narodowego nie godzien jest szacunku, odznaczenia, wawrzynu, poparcia, zabezpieczenia możliwości swobodnego rozwoju? (Pierrot w „Naszym Przeglądzie“).

Trudno przypuścić, by... konfiskaty prasowe były akurat idealną formą... kontaktu rządu ze społeczeństwem. („Robotnik“).

Obecny team poselsko-senacki, złożony w Krakowie, jakoś mi nie pasuje do wielkich tradycji miasta. (Z. Nowakowski w „Wiadomościach Literackich“).

Zbiory światowe r. 1935 są najslabsze od r. 1924; ani jeden z wielkich krajów eksportujących zboże nie doniósł o zadowalniających zbiorach, — fakt, którego od lat już nie notowano. (Komunikat Międzynarodowego Instytutu rolnego w Rzymie).

Pola Dobrzyńska **Izak Scheinman**
Łódź-Tel-Awiv Kraków-Haifa
zaślubieni 7. listopada br. w Haifie.
Osobnych zawiadomień nie wysłano. 3942kr

Gdyby Partia Pracy zdobyła władzę...

Herbert Morrison — przywódca Labour Party

(h) — „Robotnikom brak przywódców“.
Tak twierdzą przeciwnicy Labour Party. Na czele tego stronnictwa — mówią — niema dziś ludzi o znanych, porywających, przemawiających do tłumy nazwiskach. Starsi prowodyrzy, Ramsay Mac Donald, J. H. Thomas, Philipp Snowden, Lord Haldane, George Lansbury, lord Ponsonby, nie rozstrzygają już o losach partji, a Artur Henderson nie żyje.

Na to odpowiadają laburzyści:

— Nasza partja jest partją przyszłości. Nasi przywódcy to młodzi, energiczni, pełni temperamentu ludzie, którzy reprezentują poglądy młodego pokolenia. Naprzykład — Herbert Morrison.

Herbert Morrison jest czołową osobistością partji robotniczej w hrabstwie londyńskim, tzn. w najpoważniejszym okręgu całej Wielkiej Brytanji. Lecz mimo wielkiej swej popularności, został on w r. 1931 pobity w czasie wyborów do parlamentu, i to przez kobietę, p. Marjorie Graves. Jej system zdobywania głosów okazał się niezwykle efektywny. Zamiast występować na publicznych zgromadzeniach zdobywała ona swoich wyborców osobiście. Codziennie, kilkadziesiąt razy dziennie, zjawiała się u coraz to innych mieszkańców swojej dzielnicy i wyłuszczała im swój program kandydacki w najdrobniejszych szczegółach, osobiście, w ich własnym domu.

Tak czyniła cztery lata temu, tak też czyni obecnie. Lecz dziś zwalcza ją Morrison w sposób nowoczesny. W aucie, zaopatrzonem w głośnik, przejeżdża on wszystkie ulice swego okręgu, zatrzymuje się co parę kroków, przystaje tam, gdzie są większe skupienia i wygłasza kilka słów do wyborców, kilka słów mocnych, silnych, przekonywujących.

Jest on jeszcze stosunkowo młody. Wzrok jego ma jakąś dziwną siłę, która czasami działa tak bardzo, że przez długi czas wyrazu jego oczu zapomnieć nie można. Jego głos jest silny, sympatyczny, o jakimś odcieniu ludowym, który właśnie zdobywa mu niezwykle dużo zwolenników i przyczynia się do jego popularności. Bo obok tej ludowości przebrzmiewa w jego

głosie też jakiś ton autorytatywny, władczy, ton człowieka, który wie do czego zmierza.

Morrison nie wie co to zmęczenie. W przeciągu jednego dnia odbyć potrafi 70 przeszło krótkich zebrań ludowych, a mimoto jest dalej dziarski, świeży, wypoczęty.

— Jest to człowiek nieprzeciętny — mówią o nim zwolennicy i przeciwnicy. Bo w Anglii umie się doceniać odwagę i zdolność człowieka, który jedynie dzięki sile swej woli, dzięki swej energii, potrafił wznieść się szczebel po szczeblu, na najwyższe szczyty hierarchji partyjnej. I ten człowiek, który kiedyś, przed czy później, zaliczony będzie w poczet tych, którzy wchodzą w rachubę jako kandydaci do objęcia steru rządów Wielkiej Brytanji, dumny jest z tego, że jest synem zwykłego policjanta i że sobie tylko ma wszystko do zawdzięczenia.

Nastają już słotne i zimne dni

Trzeba zatem zawczasu pielegnować i zahartować skórę

NIVEA

Ceny od zł 0,40 - 2,60

Morrison wierzy w to, że rząd robotniczy byłby zdolny w chwili obecnej pokierować losami Anglii i świata. Labour Party — powiada — różni się od obecnej większości tem, że uznaje tylko politykę aktywną i produktywną, a potępia politykę bezustannej chwiejności i wahanja.

— Nasi przeciwnicy — mówi Morrison twierdzą, że dojscie labourystów do władzy podkopaloby znaczenie Anglii na świecie. Jest to stanowisko z gruntu fałszywe. Doświadczenie wykazało, że te dwa gabinety na czele których stali ludzie z Labour Party zdały egzamin ze swej sprawności, szczególnie w kwestjach polityki zagranicznej, o się zaś tyczy spraw fi-

75)

— Czy nie wiesz, siostrze, o jakiej dziewczynie z tego miasteczka, w którym mieszkałaś przed zamążpójściem? Byłabym rada, gdyby zdarzyła się jakaś podobna do ciebie, wesoła, płodna i robotna. Pracę około domu mogę wziąć jeszcze przez wiele lat na siebie, nie mam więc nic przeciwko temu, jeżeli będzie mało gospodarna.

Pocziwa kuzynka wybuchła głośnym śmiechem, spojrziała na męża i zawołała:

— A co ty na to? Jeżeli jej syn dostanie żonę podobną do mnie, będzie to klątwa czy błogosławieństwem?

Mężczyzna podniósł powoli głowę, jak to było jego zwyczajem. Przysłuchiwał się dotąd, żując ryżowy kłosa a teraz odparł zamyślnym głosem:

— O, tak... wcale dobrze...

Żona zaśmiała się, słysząc tę niemrawą odpowiedź i przytaknęła:

— Dobrze, siostrze, pójdę i zobaczę. Żyje tam dwieście rodzin lub coś koło tego. To duża osada, znana z jarmarków. Pośród tylu dziewcząt znajdzie się z pewnością jakaś na wydaniu.

Rozmawiali więc dalej o tej sprawie; matka wyznała otwarcie, że chciałaby uniknąć zbyt dużych wydatków. Dodała wreszcie:

— Nie żywię nadziei, że dostanę synową pod każdym względem doskonałą. Jestem uboga i syn mój nie otrzyma dużo gruntu. Dzierżawimy więcej, niż posiadamy na własność.

Wtedy zabrał głos mężczyzna:

— Masz przecie w majątku jaki taki splacheć ziemi, a to już dużo znaczy w naszych czasach. Wielu nie posiada dziś nawet tego. Ja sam wolałbym wydać córkę za ubogiego rolnika, niż za bogacza, który nie siedzi na własnej ziemi. Uczciwy człowiek i dobra zie-

nia jest rękojmią szczęśliwego małżeństwa. Na to będę patrzył, wydając własną córkę.

Kiedy więc żona zapytała:

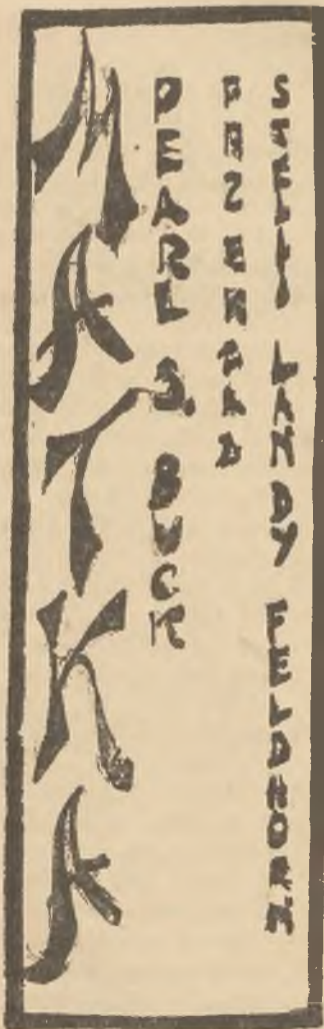
— Pozwolisz mi, ojcze, udać się na dzień lub dwa do miasteczka i rozglądać się za czemś odpowiedniem? — odparł w zwykły swój, zwięzły sposób:

— Zgoda na to. Córci są już dość duże, by cię zastąpić od czasu do czasu.

Wkrótce tedy żona kuzyna przywdziała świeże szaty, zabrała z sobą niemowlę i jedno czy dwoje dzieci co młodszych, aby poznały rodzinę ojca; zabrała też kilkoro starszych, aby mieć wyrękę w opiece nad młodszymi. Najęła mały wózek, umieściła w nim całą gromadkę, sama zaś dosiadła szarego osiołka, którego mąż nie potrzebował narazie, bo żniwa skończyły się już, a do młócenia ziarna mógł użyć wołu. Ruszyła w drogę i nie było jej przez trzy dni i dłużej. Gdy wróciła nareszcie, miała głowę pełną przeróżnych dziewcząt, które przewinęły jej się przed oczyma. Ledwie rozeszła się wieść o jej powrocie, matka przybiegła i pytała o nowiny. Kuzynka opowiadała:

— W osiedlu jest moc dziewcząt, bo niema u nas zwyczaju zabijania córek po urodzeniu, jak to bywa po innych miastach. Ile ich matka wyda na świat, tyle wyrasta potem i dlatego jest ich tak wiele. Oglądałam z tuzin dziewcząt, siostrze, same dobre znajome, dorodne, pełne i zdrowo wyglądające. Wszystkie nadawałyby się świetnie dla moich synów. Ale mnie trzeba było przecież tylko jednej. Przymknęłam więc nieco oczu, patrzyłam na tę i na ową, aż wreszcie wybrałam trzy. Spośród tych trzech, kiedy przyjrzałam się bliżej, jedna kaszlała i miała spuchnięty nos, druga miała chore oczy, została więc tylko trzecia, najlepsza. Jest naprawdę dziewczyną bystrą i sprytną.

(C. d. n.)

ADWOKAT

Dr. Kalman STEIN

Kraków, ulica FLORJANSKA 32.

powrócił

W obozie...

W Tel Awiwie odbyła się w tych dniach konferencja grupy palestynskiej Światowego Związku Ogólnych Sjonistów (grupy B). Konferencję zagał p. Supraski, który omówił tarcia, wyniki w łonie ogólnych sjonistów po kongresie. Supraski nawoływał szeroką koalicję, na której opiera się obecnie Egzekutywa Sjonistyczna, do użycia wszystkich sił dla osiągnięcia międzypartyjnego pokoju w sjonizmie.

Niema miejsca w sjonizmie na konflikty wewnętrzne zwłaszcza w obliczu niebezpieczeństwa, jakie grozi ze strony projektu utworzenia Rady Ustawodawczej w Palestynie.

Następnie przemawiał członek Egzekutywy Dr. Rotenstreich przyjęty gorącą owacją, który mówił o problemach ekonomicznych organizacji sjonistycznej. Podkreślił on konieczność uregulowania na zdrowych podstawach narodowych stanu posiadania w Palestynie i zapobiegania nieujednostajnionym akcjom ekonomicznym. — Wskazał również na konieczność zwiększenia ruchu turystycznego, który jest poważnym czynnikiem gospodarczym. Inni mówcy omawiali obecnie wytworzone warunki w organizacji sjonistycznej i sprawy związane z irgunem ogólnosjonistycznych robotników.

... i poza obozem

Ż.A.T. donosi: W tych dniach odbyło się w Paryżu plenarne posiedzenie kierownictwa NOS, na którym nakreślono program prac tej organizacji. Dwa główne ośrodki kierownictwa będą miały swe siedziby w Londynie i Warszawie. Resort polityczny został już przeniesiony do Londynu. Przewidziane jest założenie ekspozytur kierownictwa w Jerozolimie, Genewie i kilku innych ośrodkach. Na program prac kierownictwa składają się następujące zadania: We wszystkich krajach mają być utworzone oddziały N.O.S., w których mają być zorganizowane poszczególnie odtamy sympatyków ruchu. Ma być przeprowadzona pożyczka narodowa, która stanowić ma „próbę zgromadzenia w skarbnicy narodu żydowskiego znaczne kapitały dla planowego budownictwa państwa żydowskiego“. Przewidziane jest ukonstytuowanie komisji rzeczoznawców, która opracować ma 10-letni plan skolonizowania półtora miliona Żydów w Palestynie. Niepóźniej niż w roku 1937 ma być zwołane „pierwsze narodowe zgromadzenie“ sjonistyczne żydostwa światowego, które ukonstytuować ma naród żydowski. Program prac podkreśla następnie konieczność ożywienia i wzmożenia bojkotu żydowskiego przeciwko Trzeciej Rzeszy, zniesienia układu transferowego i odzyskania świata chrześcijańskiego dla walki z nazizmem. Kierownictwo opracowało plan pracy na rzecz rozwoju „narodowego związku robotników“. Kapitał „Bank He'amel“ ma być podwyższony do 100.000 f. szt. Keren-Tel-Chaj ma być przekształcony w „potężny instrument dla odbudowy państwa żydowskiego“. Wreszcie postanowiono znaleźć nowe drogi hachszary

tak bardzo już przez humorystów użytkowane tematy. Tem bardziej szkoda, że tak utalentowany humorysta, jak p. Zbigniew Grotowski nie zdobył się na większy wysiłek, na jaki kulturalna krakowska publiczność niewątpliwie zasługuje. Wzięcie przyszłości p. Grotowskiego z powodzeniem snuła dalej p. Irena Szczepańska, popularna aktorka książek dla dzieci. Dowcip p. Ireny Szczepańskiej przeważnie trafiał w sedno rzeczy, szkoda, że autorka była najwyraźniej stremowana, wskutek czego nieco ucierpiała interpretacja. Trzecim skolei współautorem wieczoru był młody dziennikarz p. Karol Müller. Prelegent dowcipnie i ze swadą rozprawił się z uczestnikami jury, ustanawiającego nagrodę literacką w roku 1935. I znów małe zapytanie, nie tylko pod adresem p. Müllera, ale i pozostałych współwykonawców: Dlaczego tyle miejsca poświęcono p. Jalu Kurkowi? Drugą humoreskę odczytał nam p. Müller na zakończenie wieczoru. Prelegent trafnie wyszydził wywiady u gwiazd filmowych. Publiczność oklaskiwała hultajską trójkę. Reagując, wieczór naogół udany.

Ir - Ka.

Kufry z przed lat kilkuset i kilku tysięcy

Nasze dzisiejsze kufry podróżne — to arcydzieło komfortu i wygody, to najwyższy luksus, połączony z najwyższą elegancją i praktycznością. Mamy specjalne kufry do sukien i ubrań, inne do bielizny, inne wreszcie do książek. Pierwsze zastąpić nam mogą szafę, drugie komodę, w trzecich znajdujemy stolik podręczny i biblioteczkę.

Ale przed laty kilkudziesięciu pakowaliśmy nasze rzeczy w arcy niewygodne i arcy nieestetyczne toboły. Więc myślimy, że dawniej, kilkaset i kilka tysięcy lat temu musiało być pod tym względem jeszcze gorzej.

Tymczasem nie podobnego. Niedawno odkryto np. kufry prywatne Ludwika XIII-go, stwierdzając ze zdumieniem, że są one nader pomysłowo skonstruowane, bardzo praktyczne i bardzo szykowne. Chociaż to wcale nie było łatwo pogodzić z ich wielkością — musiały bowiem być ogromne z powodu rodzaju strojów, jakie wtedy noszono.

Wykopaliska egipskie i papirusy, które ostatnio odczytano, dowodzą, że i w tych zamierzonych czasach kufry elegancją były prawdziwymi dziełami sztuki i zarazem sprzętem naprawdę wygodnym. A podróż wtedy była przecież o tyle od naszych, choćby najdalszych eskapad, uciążliwsza i trwała dużo, dużo dłużej nieraz całymi miesiącami. „Nesecerem“ takiej egipskiej pani nie pogardziłaby najbardziej wymagająca z naszych kapryśnych i bogatych podróżniczek, najwytrawniejsza z naszych turystek.

Czegożbo mamy w takim starożytnym „neseserze“!

Jest lusterko, umocowane w ściance, nie ze szkła wprawdzie, lecz z pięknie polerowanej miedzi, lub srebra. Są słoiki i słoiczki do szminek, flaszeczki do różnych „płynów piękności“, też, oczywiście, nie szklane, ale dużo piękniejsze, dużo droższe: z barwnych półszlachetnych kamieni. Jest miejsce specjalne na szczoteczki, w srebro oprawne, na grzebyki ślicznie wyrobione z metalu!

Tylko to wszystko strasznie dużo waży (nie dziwnego!). Ale przecież ówczesna „turystyka“ nie potrzebowała nigdy swego „neseseru“, ani swej — z kosztownego drzewa — walizki samej nosić!

„Salon łez“ w amerykańskich bankach

Jedno z czasopism amerykańskich zamieszcza ciekawe uwagi o zdolnościach finansowych kobiet. Jak się okazuje, bankierzy uważają kobiety za najtrudniejszy rodzaj klientów. Kobiety chętnie umieszczają posiadane kapitały na wysoki procent, nie licząc się z tem, że ktoś ciągnie duże zyski, ten równocześnie naraża na ryzyko bezpieczeństwo kapitału. Toteż, gdy wskutek nagłego niepowodzenia wydarzą się nieoczekiwane straty, klientki urządzają w banku takie sceny, że niektóre z instytucji finansowych mające dużo kobiecej klienteli zdecydowały się poświęcić osobny pokój na tzw. żartobliwie „salon łez“, gdzie klientki pod opieką wykwalifikowanej pielęgniarki mogą dowolnie dostawać spazmów i mdleć, po otrzymaniu niepomysłnej wiadomości z giełdy.

Jak mówią, w Ameryce większość pieniędzy przechodzi przez ręce kobiet. Podobno ma nawet do nich należeć 70 procent majątku narodowego. Ostatnio wśród kobiet amerykańskich zaznaczył się wyraźnie prąd od kierowania samodzielnie swym majątkiem, zamiast, jak to dotychczas robiono, umieszczania go w banku na procent. Powstał nawet specjalny bank kobiecy, kierowany wyłącznie przez kobiety i przyjmujący wkłady wyłącznie od kobiet.

W prospekcie banku znajduje się hasło: „Jedna kobieta może być mocna, sto kobiet — to siła, z którą trzeba się liczyć, tysiąc kobiet — to już potęga, milion zrzeszonych kobiet — może dokonać wszystkiego. A więc do dzieła!“.

Bankierzy z Wall Street żartują z kobiecego banku, mówiąc, że milion kobiet, pragnących podwoić swój majątek, może z łatwością wyjść ze swych finansowych operacji bez miliona.. przysłowiowych „ostatnich kosztów“.

nansowych i ekonomicznych, to i tu partja pracy ma za sobą doświadczenie nie byle jakie i wykazać się może nieprzeciętnymi wynikami swej pracy. Labour Party kieruje wszelkimi sprawami gminy londyńskiej, największej gminy miejskiej na świecie. Nikt jej na tem polu nie może wytoczyć żadnych poważnych zarzutów. Dlaczegożby więc ta partja nie miała być zdolną do rządzenia Anglią całą, tak jak jest zdolną do rządzenia Londynem?

Może istotnie rozumowanie p. Morrissona jest pozbawione logiki i słuszności. Mimo to jednak jest to raczej muzyką przyszłości. Dziś chyba nikt w Anglii ani na świecie, nie wierzy w możliwość uzyskania większości przez Partję Pracy w czasie wyborów. Rządy nad Anglią sprawować będą dalej konserwatyści. A. P. Morrisson skazany jest na to, by czekać dalej. Czekać co najmniej jeszcze 4 lata, aż — do następnych wyborów.

W Anglii inaczej...

W paryskim „Oeuvre“ znajdujemy niezwykle ciekawy artykuł André Pierre'a o wyborach angielskich. Przytaczamy z niego następujący fragment:

„Wszyscy obserwatorzy angielskiej kampanji wyborczej są zgodni w tem, że zgromadzenia wyborcze tym razem były bardzo słabe. Rolę ich objęło radio. Poco się natęczać? Radio przynosi programy i hasła polityczne każdemu do domu. Musi się przystać rządowi angielskiemu, że ułożył listę odczytów rządowych ze wzorową bezpartyjnością. Trzy wielkie partje doszły po sobie do głosu, a opozycja w tych samych rozmiarach jak partje rządowe. Ostatni odczyt radiowy odbył się dnia 9 bm. By nie zakłócić równowagi, nie dopuszczono nawet sira Samuela Hoare do mikrofonu, a angielski minister spraw zagranicznych wygłosić mógł swoją mowę w poniedziałek na wielkim bankiecie. Oto praktyka „fair play“. Organy partyjne, jak np. „Daily Mail“ otworzyły swe szpalty też i wrogom politycznym. Od 30 października czytelnicy tego arcykonserwatywnego pisma mieli możliwość czytania artykułów wszystkich wybitnych polityków: Baldwina, Mac Donalda, Attlee'a sira Herberta Samuela, Lloyda George'a, sira Johna Simona, lorda Snowdena, Herberta Morrissona i innych. Wreszcie należy wspomnieć o lojalnym tonie dyskusji. Są napewno wyjątki, zwłaszcza w okęgach Mac Donalda - seniora i juniora. Członkowie partji pracy porządnie im dokuczali, ponieważ uważają ich za „renegatów“. Ogółem jednak biorąc, toczyła się kampanja bez incydentów, bez oszczerstw i bez osobistych wycieczek. Gdy mówca tu i ówdzie traci umiar potem się usprawiedliwia. Winston Churchill oświadczył np. że socjaliści podczas wojny nie okazali zbyt dużej odwagi. Na drugi dzień przesłał do „Daily Herald“, organu Partji Pracy, list, w którym się usprawiedliwia, że w zdenerwowaniu użył takich słów.

„Kraków za lat 20“

Jeszcze Boy pisał o biednym, ponurym Krakowie, nic więc dziwnego, że zapowiedziany wieczór humoru ściągnął liczną publiczność. Głównym tematem satyry trzech autorów i wykonawców: Ireny Szczepańskiej, znanego humorysty, Zbigniewa Grotowskiego i młodego literata Karola Müllera były losy Krakowa za lat 20, czyli w roku 1955. Przyszłość stanowi zawsze niezmiernie wdzięczny cel wycieczek satyryków i humorystów. Dowodem tego są liczne filmy satyryczne (lub częściej tylko do tego tytułu pretendujące) których akcja obraca się dokoła przyszłości. P. Zbigniew Grotowski zagał wieczór i w dowcipny sposób nakreślił nam los Krakowa za lat 20, Krakowa zniszczonego leżącego w gruzach, do którego przybywa ekspedycja naukowa z Warszawy. Nasuwa nam się tylko małe pytanie: Dlaczego prelegent tak czarną Krakowowi wróży przyszłość? Chyba, że chciał przez to powiedzieć że Kraków niestety z każdym dniem coraz bardziej się upodabnia do żywego muzeum. Za dalszy teren swych wypadów humorystycznych obrał p. Grotowski niezmiernie wdzięczny temat ubezpieczalniowy, podatki, no i rzecz jasna wojnę włosko - abisyńską, o którą wprawdzie tylko mimochodem zaważdził. Uwagi p. Grotowskiego na wszystkie wyżej wymienione tematy wywoływały wprawdzie śmiech na sali, ale nie był niczem nowym i oryginalnym. Możliwe że winę ponoszą

DZIEŃ POLITYCZNY

Publikacja nieznanych listów
J. Piłsudskiego

Organ Instytutu Badania Najnowszej Historji Polski „Niepodległość” rozpoczął od 30-go zeszytu publikację niedrukowanych nigdzie dotychczas listów Józefa Piłsudskiego. Publikacja obejmuje listy od r. 1893 począwszy i zawiera wiele nieznanych szczegółów z życia i pracy Józefa Piłsudskiego. Dotychczas zostało ogłoszonych 14 listów z lat 1893—1895 w zeszytach: 30, 31 i 32, ciąg dalszy będzie drukowany stale w każdym ze zycie „Niepodległości”.

Prof. Kolankowski ministrem
oświaty?

W stolicy kursuje pogłoska, jakoby kierownik Min. W. R. i O. P., prof. Chyliński, nosił się z zamiarem ustąpienia z zajmowanego stanowiska. W związku z tem opowiadają, jakoby miarodajne czynniki zwróciły się do prof. Uniw. wileńskiego dr L. Kolankowskiego, z propozycją objęcia teki Min. W. R. i O. P. Profesor Kolankowski jednak miał postawić pewne warunki, od których uzależnia przyjęcie teki ministra.

O amnestję dla Witosa

W ostatnim numerze „Piasta” podano kilkadziesiąt wsi, z których chłopcy wysłali do P. Prezydenta Rzplitej depesze lub listy z prośbą o amnestję dla więźniów brzeskich, a przede wszystkim dla W. Witosa. Akcję tego rodzaju rozpoczęła wieś w Wielkopolsce, a stąd przeniosła się na teren Małopolski. M. in. pisze „Piast”, że z samego powiatu jarosławskiego wysłano depesze z 59 gromad.

Zmienili front

Ks. biskup stanisławowski Chomyszyn, reprezentujący ugodowy odłam ukraiński, ogłosił list pasterski, w którym pisze m. in.:

Naród nasz, zaprowadzony w ślepią ulicę, znalazł się w sytuacji bez wyjścia. Nasi patrioci i politycy grali rolę nieprzejednanych bohaterów i bojowników za naród. Nacjonalistyczne pisma gloryfikowały sabotaże i z tej przyczyny zaczął spadać na naród ukraiński cios za ciosem i doszliśmy do tego, żeśmy wszystko stracili.

A patrioci i politycy teraz zmienili front i stali się lojalnymi, by osiągnąć bodaj jakie okrucy, chociaż przy innej taktyce mogli w swoim czasie osiągnąć prawdziwe zwycięże. Dawniej każdy głos, nawołujący do opamiętania, uważano za zdradę, za zbrodnię wobec narodu, a obecnie już poznali swój błąd, ale za późno“.

NAJBLIŻSZE MECZE LIGOWE.

17 bm. Polonja — Śląsk, Wisła — LKS Garbarnia — Legja Warta — Pogoń Ruch — Cracovia
24 bm. Śląsk — Warszawianka Garbarnia — Wisła. 1. XII. Warszawianka — Wisła.

TRZY GODZINY TYLKO BYŁ OTWARTY SZTUCZNY TOR.

Sztuczne lodowisko w Katowicach otwarte zostało w sobotę wieczorem bardzo uroczystie, ale już po trzech godzinach tor został zamknięty wskutek niepomyślnych warunków atmosferycznych.

EUROPA ŚRODKOWA — EUROPA ŁACIŃSKA.

Projektowany jest w r. 1936 ciekawy mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją Europy Środkowej i Europy Łacińskiej.

W skład Europy Środkowej wejść mają gracze austriaccy czescy i węgierscy. Drużynę Europy Łacińskiej tworzyć będą piłkarze Francji Włoch i Hiszpanji.

Mecz odbyć się ma w Pradze.

TRENER KANADYJSKI DLA HOKEISTÓW WIEDŃSKICH.

Wiedeński Związek Łyżwiarski zabiega o sprostowanie dla czołowych drużyn austriackich hokeja lodowego trenera z Kanady.

Trenerem tym ma być p. Kelly, który od r. 1930

Dziś, dnia 15 listopada b. r. Wielka
premiera w kinoteatrze „ADRIA” filmu

„WALCZĘ O ŻYCIE”

Główne role odtwarzając niezapomniany PAWEŁ MUNI i BETTY DAVIS.
Początek seansów o godzinie 5-ej, 7-ej, 9-ej. — Ceny miejsc mimo wszelkich kosztów niezmiennione. — W sobotę i niedzielę PORANKI filmu „DZIEŃ WIELKIEJ PRZYGODY”.

Wiadomości z kraju

Liga przeciw zniesławianiu
Żydów

Z inicjatywy byłego senatora dra Ringla wyłonila się akcja, która wytknęła sobie za zadanie demaskowanie roboty, agitatorów antysemitycznych, przyczem przedsięwzięte zostaną środki, ażeby w ramach możliwości nie dopuścić do bezkarności zniesławiania dobrego imienia narodu żydowskiego. Tak jak Związkowi Gmin Żydowskich w Szwajcarii udało się przywożdzić haniebną robotę propagatorów tak zwanych Protokołów Mędrców Sjonu, niewątpliwie uda się napiętnować niejedyn wybrzyk rodzimego antysemityzmu, którego reprezentanci bardzo często tylko dlatego pozwalają sobie na insynuacje, że właściwie uchodzi im to bezkarnie.

Akcję obejmie Stowarzyszenie, które nosić będzie nazwę Liga Przeciw Zniesławianiu Żydów. Opracowany statut Ligi zostanie przedłożony władzom.

Przy Lidze stworzone zostaną odpowiednie sekcje jak prasowa, statystyczna, ochrony prawnej i t. d.

Na konferencji prasowej, która się odbyła we Lwowie, b. sen. Dr. Ringel poinformował przedstawicieli prasy żydowskiej o stanie dotychczasowych prac, którymi już zainteresowane zostały przez referenta środowiska żydowskiego w Warszawie, Krakowie, Katowicach i Przemyśle.

Ekscesy i nastroje
antyżydowskie

Korespondent ZAT-nej otrzymał z różnych miejscowości w Poznańskim doniesienia o wykroczeniach antyżydowskich, będących skutkiem agitacji antyżydowskiej elementów eudeckich. W miasteczku Oborniki niewykryci sprawcy wybili szyby w sklepach żydowskich. Napastnicy zrywali przytem Żydów do opuszczenia miasta.

W Lesznie i Wronkach rozlepiono wielkie plakaty nawołujące do bojkotu Żydów.

W Rawiczu do mieszkań żydowskich wdarli się nieujęci osobnicy z okrzykami: „Bolszewicy, wynoście się do Rosji!”.

W Czarnkowie, gdzie dotychczas nie odczuwało się żadnych nastrojów antysemitycznych, wchryściele wdarli się do mieszkań żydowskich i je zdemolowali. Kilku Żydów, wśród nich miejscowych mieszkańców Mosesa i Natuliusa, pobito.

„Słowo Pomorskie“ pisze:

„Po raz pierwszy w dziejach naszego miasta (tj. Torunia) zdarzyło się, że kilku śmiałków zmusiło Żydów do opuszczenia lokalu „Pomorzanki“, co wzbudziło ogólne zadowolenie reszty tam obecnych gości. Z zadowoleniem stwierdzamy, iż gospodarz „Pomorzanki“ p. St. Murawski najwyraźniej stanął po stronie gości polskich“.

Z przykrością trzeba stwierdzić, że „Pomorzanka“ w ostatnich czasach stała się miejscem rendez-vous miejscowych Żydów, co skłoniło szanujących się gości polskich do pozostawania w domu lub przeniesienia się do innego lokalu.

Zdarzały się jednak wypadki, że niestety część gości polskich zabawiała nasze „mniejszości“, obtańcowując Żydówki i całując je pięknie w „rączki“. Czy to nie skandal? To też raz jeszcze

czynny był w jednej z najlepszych kanadyjskich drużyn hokejowych jako napastnik wysokiej klasy.

POZNAŃ BIJE ŁÓDŹ W BOKSIE 10:6.

W międzymiastowym meczu bokserskim rozegranym w Poznaniu Poznań pokonał Łódź w stosunku 10:6.

zwracamy się pod adresem tych wszystkich, którzy dotąd, czy pod względem jakich szachrajstw, czy też sentymentu dla naszej „scybulezowanej“ mniejszości, by z nimi ostatecznie zerwali, pamiętając o tem, że czas z tem już skończyć.

W dniu Święta Niepodległości w Nowym Sączu grupy młodocianych endeków napastowały i biły przechodniów żydowskich. W czasie defilady padły pod adresem maszerujących kombatanów-Żydów okrzyki „Precz z Żydami“ itp. Kombatanów obrzucono też kartoflami i zgniłymi jajami. Wśród ugodzonych znajdują się kawaler Virtuti Militari Salomon Ring i Salomon Hirsch. Ostatniemu grozi utrata oka. Policja aresztowała 7 awanturników. Pozostali są poszukiwani. (ŻAT).

Jeszcze o „wawrzynach”

Jak słycać na najbliższym plenarnym zebraniu Warszawskiej Rady Adwokackiej ma być poruszona sprawa odznaczonych przez Akademię Literatury „wawrzynami“, przedstawicieli palestry.

Ogół palestry uważa, iż należało dekorować wawrzynem osoby, które byłyby wysunięte przez Radę Adwokacką. Słyszy się o lansowaniu wniosku iż adwokatowi nie wolno jest przyjmować żadnych odznaczeń o charakterze, mogącym nasunąć myśl o reklamie, bez wiedzy i zgody Rady Adwokackiej

Wyłączenie nieruchomości
p. Pragerowej

Przed Sądem Okr. Cywilnym w Warszawie toczyła się sprawa z powództwa p. Pragerowej o wyłączenie nieruchomości, zajętych na pokrycie kosztów procesu brzeskiego w związku ze skazaniem jej męża b. posła Pragera, przebywającego obecnie w więzieniu. Sąd postanowił wyłączyć te nieruchomości.

Nie wolno przewozić listów
„przez grzeczność”

Pewien urzędnik pocztowy zauważył na dworcu głównym w Warszawie, iż do pociągu łódzkiego podszedł jakiś pan, wręczył pewnej osobie list w kopercie i poprosił o oddanie listu osobie zamieszkałej w Łodzi. Urzędnik dopatrywał się w tem postępowaniu wykroczenia przeciw ustawie monopolu poczty. Toż sporządzono protokół. Zarówno osoba, która podjęła się przewozu listu jak i osoba, która list wręczyła, będąc obecne pociągnięte do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Rozdźwięki wśród hitlerowców

Kierownik niemieckiej organizacji hitlerowskiej na Pomorzu, Jungdeutsche Partei, p. Thimm, rozwiązał oddział toruński tej organizacji spowodu braku dyscypliny wśród członków. Jak twierdzą miejscowi Niemcy, oddział rozwiązał się sam, niemal jednogłośnie uchwałą, po publicznem zebraniu partyjnym w ub. tygodniu, na którym zarysował się wśród zebranych wyraźny rozłam.

Zabił umysłowo chorego brata

We wsi Repiszki koło Wilna, 25-letni Wincenty Szeksztelo z namowy swej przyjaciółki postanowił usunąć swego chorego umysłowo brata Franciszka.

W tym celu ulokował koło drzwi granat i gdy chory otworzył drzwi nastąpiła eksplozja, której skutki były straszliwe. Franciszek Szeksztelo został dosłownie rozerwany w strzępy. Wyrodnego brata aresztowano.

WĘGRY — CZECHOSŁOWACJA W PING-PONGU 3:2.

Międzynarodowy mecz ping-pongowy Węgry — Czechosłowacja zakończył się ciężko wywalczonym zwycięstwem Węgier w stosunku 3:2. Węgry były reprezentowane przez obecnego i dawnego mistrza świata Barę i Szabadosa. Czechosłowację reprezentował Mamr i Kolar.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Czy będziemy mieli tanie pomarańcze? Pracownicy umysłowi protestują

W związku z rozpoczynającym się zimowym sezonem owoców południowych, a w szczególności pomarańcz, szerokie koła konsumentów niewątpliwie interesuje kwestja, czy będziemy je mieli tanio — po cenach dostępnych.

Otóż spodziewany jest tej zimy przywóz do Polski ok. 2150 wagonów (10tonnowych) pomarańcz, z czego na hiszpańskie przypada ok. 2.000 wagonów i na palestyńskie ok. 150 wagonów. W porównaniu z ubiegłą zimą, globalna suma importu pomarańcz ulegnie nieznacznej stosunkowo zmianie, jedynie w związku z przystąpieniem Polski do sankcyj antywłoskich, nie będzie pomarańcz z Włoch, które zresztą w ub. sezonie cieszyły się naogół słabym popytem z racji swej wysokiej ceny.

Na poczet hiszpańskiego kontyngentu przydzielono już pozwoleń wozu na ok. 420 wagonów, z czego 25% przypadło na trzy aukcje w Gdyni (publiczne licytacje owoców), 25% na hurtowników i reszta — dla zrzeszeń detalistów, spółdzielni, związków i td. Zaznaczyć tu należy, że tego rodzaju rozdział wywołał silny sprzeciw ze strony hurtowników, domagających się w memorjale do ministerstwa przemysłu i handlu rewizji skutecznego rozdziału w kierunku zwiększenia udziału hurtu. Pozostały hiszpański kontyngent (ok. 160 wagonów) będzie rozdzielony w grudniu - styczniu, palestyńskie zaś pomarańcze będą dzielone już w najbliższych dniach, oraz w lutym.

Cło ulgowe na pomarańcze pozostało bez zmiany i wynosi łącznie z opłatą manipulacyjną i kosztami pozwolenia — ok. 51 groszy od 1 kg.; fracht morski podwyższono ze względu na ew. ryzyko wojenne o ok. 10%, natomiast ceny zakupu w Hiszpanji pozostały niemal bez zmia-

ny, podczas gdy eksporterzy palestyńscy podnieśli nieco swe ceny.

Pierwsze partje pomarańcz i mandarynek hiszpańskich są już w drodze do Gdyni, dzięki czemu na rynku naszym powinny się ukazać ok. 20-25 tm., co się zaś tyczy ich przypuszczalnych cen, to biorąc pod uwagę nieznaczne różnice w czynnikach, wpływających na ich kształtowanie się (cło, fracht, cena zakupu i td.) w porównaniu z ubiegłą zimą, będą one się wahać prawdopodobnie w granicach zł. 1.50 — 1.70 za 1 kg. w detalu, czyli będą odpowiadać cenom średnich gatunków winogron. W miarę przybywania dalszych transportów pomarańcz, ceny ich mogą ulec pewnej niższe.

Uwzględniając doświadczenie ubiegłej zimy, gdy po nasyceniu rynku, konsument polski zaczął się domagać pomarańcz lepszych gatunków, nasi importerzy zakontraktowali obecnie wyłącznie niemal owoce najwyższych marek. Cena tych ostatnich wynosić będzie przypuszczalnie zł. 1.80 — 2.00 za 1 kg. w detalu. Spodziewany jest również niezły popyt na mandarynki, których cena będzie się wahać od 2.20 do 2.40 zł. za 1 kg. w detalu.

Z powyższego wynika, że i w bieżącym sezonie trudno się spodziewać prawdziwie tanich i dostępnych dla kieszeni mas pomarańcz i mandarynek. Nie należy natomiast się spodziewać powtórzenia niebawem spekulacji pomarańczami, jaka miała miejsce ubiegłej zimy, bowiem importerzy zdołali należycie przygotować się do nadchodzącego sezonu, do czego w dużej mierze przyczynił się fakt wczesnego rozdziału pierwszego kontyngentu pomarańcz hiszpańskich i palestyńskich.

Onegdaj odbyło się w Krakowie zebranie członków Związku Zawodowego Pracowników Umysłowych przy ul. Sławkowskiej 6, poświęcone projektowemu obciążeniu światła pracy. Uchwalone rezolucje wyrażają pogląd, że obniżka płac pracowniczych wydatnie zmniejszy zdolność konsumcyjną pracowników, że ewentualne ulgi nie skompensują należycie ciężarów i że reforma podatku dochodowego dotyka najbardziej gospodarczo upośledzoną warstwę społeczną pracowników najemnych.

W dalszym ciągu pracownicy domagają się skrócenia dnia roboczego, podwyższenia zarobków, aktywnej walki z bezrobociem, przeszkolenia młodzieży, obniżenia azytowych cen, rozwiązania karteli, zakazu zatrudnienia b. wysokich urzędników państwowych w instytucjach prywatnych, personalnej demilitaryzacji urzędów, bezwzględnego rozpisania wyborów do instytucji ubezpieczeniowych i zlikwidowania systemu protekcyjnego przy udzielaniu pracy.

stawami i przeciwstawianiu się dążeniom likwidacji ubezpieczeń. Delegacja podkreśliła zaniepokojenie najszerszych warstw pracowniczych, zapowiedzianymi dalszymi redukcjami ubezpieczeń społecznych, w szczególności zaś ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Minister oświadczył, iż niedawno wprowadzona w życie nowa organizacja ubezpieczeń społecznych, musi wykazać swą wartość życiową, co byłoby niemożliwe przy stałej reorganizacji. Tożebne zamierzenia rządu idą w kierunku jedynie usprawnienia jej drogą ostrożnych i przemyślanych zmian.

Na odcinku ubezpieczenia pracowników umysłowych zachodzi potrzeba pewnej zmiany składek lub świadczeń, lecz sprawa ta wymaga poważnych studiów i będzie zabawiona na normalnej drodze ustawodawczej. Na zapytanie w sprawie projektowanych Izb Pracy, minister oświadczył, iż w tej chwili opracowuje się wstępny projekt.

Walka konkurencyjna między chałupnikami a rzemieślnikami

Walka konkurencyjna pomiędzy rzemieślnikami i chałupnikami przybrała ostry obrót. Rzemieślnicy występują energicznie przeciwko chałupnikom, którzy przyjmują robotę od odbiorców detalicznych, względnie wyrabiają towary i sprzedają je na targach i jarmarkach itd. Zwłaszcza dotyczy to obuwia.

Cechy szewskie stwierdzają, iż na jarmarkach pojawiają się chałupnicy, rozkładają stragany i sprzedają obuwie własnego wyrobu pomimo, iż zgodnie z prawem przemysłowem nie mają żadnych uprawnień do tego rodzaju „obrotów”. Chałupnik zgodnie z ustawą może tylko wykonywać roboty dane mu przez kupca lub rzemieślnika, nigdy jednak nie może konkurować z rzemieślnikiem. Chałupnik nie posiada karty rzemieślniczej nie ponosi ciężarów ubezpieczeń społecznych. To też konkurencja chałupników z rzemieślnikami odbywa się w płaszczyźnie nierównych warunków.

Z inicjatywy cechów szewskich projektowane jest powołanie komisji, które wraz z delegatami władzy przemysłowej pierwszej instancji objężdzać będą wszelkie jarmarki i „wyławiać” nielegalnych konkurentów.

Międzynarodowa konferencja eksporterów drewna iglastego

Międzynarodowa konferencja drzewna, która obradowała na początku października b. r. w Sztokholmie, postanowiła m. in. dążyć do porozumienia eksporterów tartych materiałów iglastych.

Dnia 13. b. m. w Kopenhadze rozpoczęło się nowe posiedzenie międzynarodowej konferencji krajów, eksportujących tarte drewno iglaste. Do konferencji tej sfery eksportowe przykladają duże nadzieje na poprawę warunków eksportu.

Z ramienia Polski, która należy do krajów eksportujących tarte materiały iglaste, w międzynarodowej konferencji kopenhaskiej biorą udział pp. K. Ostrowski — prezes rady naczelnej zrzeszeń

Pomoc dla rzemiosła żydowskiego

Utworzony onegdaj w Krakowie Zjednoczony Komitet dla spraw żydowskiego rzemiosła na ok. krakowsko - śląski wydał odezwę do żydowskich terminatorów, pomocników i czeladników, którym zwraca uwagę na to, że prawo przyniesione zawiera specjalne przepisy, dotyczące nauki rzemiosła w warsztatach rzemieślniczych. Nieprzestrzeganie tych przepisów może być niebezpieczne dla przyszłości młodzieży rękodzielniczej. Każdy czeladnik winien starać się o uzyskanie karty rzemieślniczej na drodze złożenia egzaminu rzemieślniczego i otrzymania dyplomu.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, można do dnia 31 grudnia 1935 roku składać podania o dopuszczeniu do uproszczonego egzaminu czeladniczego. Do egzaminu tego będą dopuszczeni terminatorzy i pomocnicy, którzy z uzasadnionych przyczyn nie ukończyli dokształcającej szkoły zawodowej.

Komitet zwraca zatem uwagę wszystkich terminatorów i czeladników, którzy pracują conajmniej

trzy lata w zawodzie aby przystąpili do uproszczonego egzaminu czeladniczego, ponieważ po 31 grudnia 1935 nie będzie można z tych ulg korzystać. Komitet zwraca uwagę, że bez pisemnej umowy o naukę, która winna być zarejestrowana w Izbie Rzemieślniczej, nie będzie zaliczony czas nauki. Obowiązkiem majstrów jest ściśle przestrzegać przepisów terminatorskich, starać się o zawieranie pisemnych umów o naukę i pilnować, by terminatorzy uczęszczali do dokształcających szkół zawodowych. Nieprzestrzeganie tych przepisów przez majstrów może ich narazić na surowe kary, a ponadto po 31 grudnia 1935 terminatorzy, którzy nie będą posiadali świadectwa dokształcającej szkoły zawodowej nie będą dopuszczani do egzaminów czeladniczych i nie będą mogli stać się samodzielnymi rzemieślnikami.

Szczegółowych informacji udziela Zjednoczony Komitet dla spraw żydowskiego rzemiosła w Krakowie ul. Sarego 3. (Centos) od 9 — 13-tej przedpoł.

Kartel uniemożliwia eksport szprotów

„Gazeta Handlowa“ pisz.

Nowym hamulcem dla możliwości eksportowych okazało się utworzenie w Warszawie kartelu sprzedaży puszek blaszanych, t. zw. C. B. S., to jest Centralnego Biura Sprzedaży Opakowań Blaszanych. Utworzenie tego monopolu, opartego na bardzo daleko rozwiniętej biurokracji, pociągnęła za sobą natychmiastowe podrożenie puszek do konserw. Dla eksportu konserw szprotowych koszty puszek są bardzo ważnym czynnikiem w ogólnej kalkulacji. Przy cenie 40 wzgl. 45 gr. za szproty w oliwie, na koszt puszek przypadało 15 gr., a po utworzeniu się kartelu nawet 18 gr. Kartel nie liczy się zupełnie z wymaganiami odbiorców puszek. Klient nie ma prawa stawiać żadnych wymagań. Gdy dawniej poszczególne fabryki puszek kredytowały bardzo poważnie przemysł konserwowy, to obecnie kartel żąda nie tylko gotów-

kowej zapłaty, ale nawet domaga się wysyłania naprzód zaliczek na zamówienia. Dawniej wytwórcie konserw w Gdyni mogły otrzymać zamówione w przeciągu kilku dni, dzisiaj biurokracja kartelowa potrzebuje czasu aż kilku miesięcy. W ten sam sposób przedstawia się obsługa potrzeb przemysłu konserwowego jarzyn, mięsa, owoców itp.

Oświadczenie Min. Opieki Społecznej w sprawie zmian w ubezpieczeniach

Minister opieki społecznej przyjął przedstawicieli Unji związków zawodowych pracowników umysłowych, która przedłożyła mu memorjał. Przedstawiciele świata pracy wysunęły następujące postulaty: zaniechanie reorganizacji na terenie ubezpieczeń społecznych — przywrócenie samorządu ubezpieczeniowego, umożliwienie ubezpieczeniu spełniania swych zadań zgodnie z u-

KOLUMNA ŁÓDZKA

ŁÓDZKIE TEATRALJA

Łódź, w listopadzie.

Dawno już tyle w Łodzi nie mówiono o teatrze, interesowano się programem i tak licznie frekwentowano teatry łódzkie, jak obecnie. Przyczyn tego zjawiska tak rzadkiego na gruncie naszego miasta, doszukiwać się należy w psychologicznej reakcji łódzian na cały szereg zjawisk, związanych z teatrem. Bez wątpienia bogaty i urozmaicony program, liczny zespół artystów i niskie ceny wywarły wpływ decydujący. Zaistniał jednak również, może nawet podświadomie, splot faktów, które do obecnego stanu rzeczy walcie się przyczyniły.

Niesszczęśliwej pamięci, była Rada miejska, a raczej jej endecka większość, rozpoczęła wojnę z teatrem; obcięto subsydia, pomstowano na program, autorów Żydów, treść komunistyczną i reżyserję maseńską. Wielkie dzieci, jakimi są łódzianie, zareagowały na to zwiększonym zainteresowaniem dla spraw teatru, bo dziecku też drogą jest zabawka, już znajdująca się w pogardzie, a którą raptem ktoś chce zabrać. Sprawa dyr. Wroczyńskiego przeciwko p. Kowalskiemu z grupy „Ryngraf“, który oskarżył Dyрекcję Teatru miejskiego, że szerzy demoralizację, obniżyła poziom repertuaru i t. d. wywołała wielkie wrażenie, tembardziej, że w charakterze biegłych miały opinjować takie osoby jak Karol Irzykowski, Grzymała - Siedlecki i Rostworowski. Proces zakończył się wygraną dyr. Wroczyńskiego. Oskarżony, który zresztą sam stwierdził znaczny postęp w działalności Teatru miejskiego, został skazany na areszt i grzywnę. Prasa łódzka i z poza Łodzi pozytywnie oceniła prace kierowników łódzkich teatrów i tem samym przyczynia się do popularyzacji teatrów. Nie można pominąć również milczeniem działalności Łódzkiego Towarzystwa Przyjaciół Teatru, które usilnie propaguje teatry, służy radą i współpracuje przy układaniu repertuaru.

To wszystko razem wzięte sprawia, że teatry stały się teraz ośrodkiem zainteresowania. Snobizm naszych obywateli mile jest podrażniony wywodami Kowalskiego o demoralizacji w teatrze. To warto obejrzeć. A że spotyka go tam mile rozczarowanie, że ujrzy dobrą sztukę, dobrze zagraną i dobrze wyreżyserowaną, to tylko zechęci do powrotu w mury teatru na najbliższą sztukę. Słowem, niema tego złego, co by nie wyszło na dobre.

Teatr miejski pod kierownictwem dyr. Wroczyńskiego w ciągu dwóch i pół miesiąca tego sezonu wystawił aż osiem sztuk. Przewaga repertuaru poważnego nadała teatrowi miejskiemu charakter reprezentacyjny, co mu się zresztą z urzędu należy. Chwile wytchnienia między jedną a drugą „powagą“ wypełniano komedią niefrasobliwą, lub sztuką, która obok dramatycznych powikłań życiowych, dawała folę humorowi i dowcipowi. Za niezapomnianą zasługę należy policzyć p. dyr. Wroczyńskiemu organizowanie przedstawień dla bezrobotnych, oraz po b. niskich cenach dla zrzeszeń robotniczych, rzemieślniczych i pracowniczych. Dając wszystkie walory dobrego teatru mógł go postawić na warunkach konkurencyjnych w stosunku do kina. I to jest bardzo ważne.

Trudno tak, en masse, ocenić dotychczasowy repertuar. Każda rzecz wystawiona była w swoim rodzaju. Wszyscy byłibyśmy w wielkim kłopotcie, gdyby należało orzec, co było najlepsze, jaka sztuka wywarła największe wrażenie. Realizm życia w „Myszy kościelnej“ robi na widzach to samo wrażenie, co w diametralnie przeciwnej „szesnastolatce“ irrealizm przeżyć

młodej dziewczyny, ślepo zakochanej w fikcyjnej szlachetności zmarłego ojca i usiłującej spełnić samobójstwo po drugim ślubie swej matki.

„To więcej niż miłość“ Bus Feketego, to tragedia geniuszu wynalazczego, który dla realizowania swych planów sprzedaje się, a raczej zostaje sprzedany przez kochającą go kobietę córce przemysłowca. Kochanka zostaje samą wynalazcą i uczonego chemik rezygnuje ze swych górnych planach, zakochuje się w swej żonie i zostaje dyrektorem firmy papy — przemysłowca. Dla łódzian ciekawą transakcją.

Kolosalnym powodzeniem cieszył się Osterwa w komedji Żeromskiego „Uciekła mi przepióreczka“: 7 występów i 7 objawów i dowodów powodzenia. Ewenementem było również wystawienie misterjum Hoffmanna „Každy człowiek“ (Jedermann). Pomysłowa realizacja sztuki, treść i gra w wielu momentach czynią wtrząsające wrażenie. Wspomnieć wreszcie należy o komedji „Lazurowe Wybrzeże“, lekkiej dowcipnej, wywołującej salwy śmiechu.

Teatry Popularne pod kierownictwem dyr. Winklera pracują w trzech lokalach, z tych dwa są na przedmieściach. Repertuar jest przeważnie lekki. Wystawiane są operatki jak np. „Rozkoszna dziewczyna“, „Tyko ty“, komedje Kiedrzyńskiego — „Życie jest skomplikowane“ i t. d. Słusznie nawet! w dzisiejszych, tak ponurych czasach, tragedji i dramatów ma się dość w życiu, na scenie można pokazać uśmiechniętą twarz i wesołą akcję. Teatry popularne również borykają się z trudnościami finansowymi. Celem uprzystępnienia teatru ceny są minimalne, to też teatry cieszą się dużą frekwencją.

W murach Teatru Rozmaitości pod dyrekcją p. Milestajności Dina Halpern z partnerem Broneckim. Grają w sztukach o zacięciu i fabule amerykańskiej. „Modelka“, „Spadkobierca z Pińczowa“ i „Nieprawa żona“. Sztuki przeplatane tańcem, śpiewami, bez głębokich problemów i konfliktów życiowych. Dina Halpern z dużym wdziękiem kreuje role biednych i bogatych dziewcząt, wyrafinowanych kobiet i naiwnych podlotków.

W Sali Filharmonji rozpoczyna gościnne występy Jack Rechtseita.

Przy okazji należy wspomnieć o I-szym koncercie „Hazomiru“. Dyrygent chóru T-wa „Hazomir“ p. Zaks wystawił swą kantatę, opartą na poemacie poety palestyńskiego Szlońskiego pt. „Nad pustynią“. Zapelniona po brzegi Sala Filharmonji z uznaniem przyjęła pracę p. Zaks. Utwór wykonany został przez mieszany chór Hazomiru z towarzyszeniem Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej. Jako soliści wystąpili nadkantor Kusewicz i p. Pfefer. „Hazomir“ zapowiada dalsze koncerty, zorganizowane na większą skalę.

L. G.

JUBILEUSZ WYNALAZCY KINEMATOGRAFU

Dnia 6 bm. odbyła się w wielkiej auli uniwersytetu paryskiego, pod przewodnictwem prezydenta Lebruna, podniosła uroczystość dla uczczenia 40-letniego jubileuszu pracy naukowej wielkiego wynalazcy kinematografu Ludwika Lumièr'a.

Czterdzieści lat temu bowiem Lumièr zakończył pomyślnie pierwszą próbę praktycznego zastosowania kinematografu, która dała podstawę do wszystkich późniejszych wynalazków i nowoczesnych ulepszeń w tej dziedzinie.

Próbę tę przeprowadził Ludwik Lumièr wraz ze swym bratem Augustem, słynnym biologiem.

Manewry wyborcze

Rozpoczęły się już manewry wyborcze do Gminy Żydowskiej w Łodzi. Na ostatnim posiedzeniu Rady Gminy odczytano, stare już zresztą oświadczenie adw. Wajmana o wystąpieniu folkistów z koalicji rządowej (w swoim czasie pisaaliśmy o tem) kłótnia powstała w rodzinie i Minberg bije ręką w stół i woła, że pada się do dymisji. Raptem teraz się oburzył, dopiero teraz stwierdzono deficyt w Gminie Rzecz jasna, że za tem coś się kryje. Nic się nie dzieje bez przyczyny. Otóż orientujący się w zakulisowej grze opowiadają, (notujemy to tylko z obowiązku dziennikarskiego), że w listopadzie r. 1936 nastąpią wybory do gminy, ale już wkrótce rozwiąże się dotychczasowe władze i zamianuje się komisarza. W obliczu tych plotek jasnym się staje postępowanie p. Minberga, grożącego dymisją. W polityce nazywa się to cofnięciem się na zgóry upatrzone pozycje. Złe siły pracują na przekór p. Minbergowi może przyjdzie czas, że dotychczasowy władca na Gminie i przyległościach wdzieje włosienicę, posypie głowę popiołem i grzmieć będzie przeciw Rządowi a la marszałek Świtalski.

Łaska pańska na pstrym koniu jeździ

Słuszności tej mądrości ludowej doświadczył na sobie p. Minberg. Już kilkakrotnie na podstawie faktów jawnych i wiadomości zakulisowych stwierdzaliśmy zanik wpływów p. Minberga w sferach sanacyjnych. Ostatnio zaszedł nowy wypadek, który dołączamy do wonnego bukietu historii o p. Minbergu.

W piątek, dn. 8 bm. odbyło się w Województwie posiedzenie komitetu Pomocy Najbiedniejszym. Sfery żydowskie są tam reprezentowane przez dr. Krausza, F. Libermana, inż. Klocmana i P. Chari. Ogólną uwagę zwrócił fakt, że na zebraniu byli zaproszeni i wzięli udział wszyscy posłowie wybrani w Łodzi i prowincji łódzkiej z wyjątkiem p. Minberga, który zaproszenia nie otrzymał. Zabolalo to mocno p. Libermana, zaufanego Minberga, który podniósł kwestję, że w prezydium wykonawczym Komitetu, które ma zresztą charakter tylko honorowy, nie zasiada żaden Żyd i sugerował, że urząd ten powinien przyspać p. Minbergowi. Skończyło się to tylko na gorzkich żalach, gdyż p. prezydent Glazek oświadczył, że prezydium nie zostało uformowane na zasadach narodowościowych i że Komitet, w którym są reprezentowani Żydzi pracuje bez względów narodowościowych.

Zadajcie wszędzie Nowego Dziennika

W uroczystościach jubileuszowych wzięli udział liczni przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, władz państwowych i rzesze publiczności.

JEDNA KOBIETA MATKĄ WIOSKI

W Portugalji, w jednej z miejscowości zmarła 90-letnia staruszka, która swojemi dziećmi i wnukami zaludniła całą wioskę.

Przed 62 laty osiedliła się ona na kawałku gruntu, odziedziczonym po ojcu, na którym rozpoczęła gospodarzkę ze swoim mężem.

Zdrowo wychowanych 14 dzieci, dało 59 wnuków. Wszyscy osiedli w pobliżu matki i rodziców, tak, że cała wioska składała się tylko z najbliższych krewnych

Protest przeciw sprowadzaniu towarów z Niemiec

Nowy York, 14. 11. (ŻAT) W prasie amerykańskiej wszczęto burzę protestów w związku z ujawnieniem, że z Niemiec sprowadzono transport 500 ton stali celem naprawy jednego z mostów w stanie Nowy York, która to naprawa wykonywana jest na koszt publiczny. Prezydent amerykańskiej federacji pracy William Green wystosował do ministra spraw wewnętrznych Ickesa list protestacyjny, w którym stwierdza wielkie oburzenie mas pracujących w całym kraju. W od-

powiedzi na ten list minister Ickes oświadczył, że odpowiedzialność ponosi wyłącznie administracja owego mostu. W obronie transakcji szef przedsiębiorstwa, któremu powierzono przebudowę mostu, oświadczył, że żadne z konsorcjów amerykańskich, nie wyrabia stali tego gatunku — jaki był potrzebny, i że przy sprowadzaniu stali z Niemiec nie chodziło bynajmniej o żadne oszczędności, gdyż na całej transakcji zaoszczędzono łącznie 4 tysiące dolarów.

Wysoka frekwencja wyborcza w Anglii

Londyn, 14. 11. PAT. Lokale wyborcze otwarto o godz. 7 rano. Obliczanie głosów rozpocznie się po godz. 21-ej, o której lokale wyborcze zostaną zamknięte. W całej stolicy panuje spokój. Ulicę mają normalny wygląd

Uderza nadzwyczaj wysoka frekwencja wyborców. Zarejestrowano 31 milionów, 305 tysięcy wyborców, z czego 14 milionów 700 tysięcy mężczyzn i 16 milionów 605 tysięcy kobiet.

Zacięta walka podjazdowa w Abisynji

Warszawa, 14. 11. PAT. Według wiadomości ze źródeł francuskich nie należy przywiązywać większego znaczenia do utarczek w okolicy Gheralta, ponieważ cała prowincja Tem-Biu jest oczyszczona z nieprzyjaciela. Patrole włoskie prawie na całej linii osiągnęły rzekę Takazze i dopływ jej rzekę Ghewa.

Ażby uniknąć ataków abisyńskich na korpus gen. Santiniego detaszowano kolumnę wojsk tubyleczych w celu nawiązania łączności z oddziałami Danakilów. Posunięcie to miało na celu zabezpieczenie się przeciwko możliwości okrążenia przez Abisyńczyków.

Według wiadomości francuskich wydaje się, iż Włosi zamierzają wykonać kilka przedsięwzięć na południe, ażeby przeszkodzić koncentracji wojsk abisyńskich wokół Amba Alaghi. Gdyby ten manewr włoski udał się Abisyńczycy zmuszeni byłiby do cofania się i prawdopodobnie oparliby się dopiero o Dessie, gdzie znajdują się główne siły cesarza Abisynji.

Na prawym skrzydle przewidywane są rzekomo również ważne operacje, mające na celu oddepchnięcie Abisyńczyków od rzeki Setit.

Ze źródeł angielskich donoszą, iż Włosi udaremniłi atak Dedzasmacza Ghebrieta, mający na celu przerwanie włoskich linii komunikacyjnych wokół Gheralta, na południowy zachód od Hausien. W miejscowościach tych toczy się zjadła wojna podjazdowa. Abisyńczycy ukryci na polach kukurydzy otworzyli ogień,

na karawanę mulów, która wiozła żywność i amunicję dla oddziałów włoskich. Abisyńczycy zostali jednakże wyparci szarżą kawalerji libijskiej, pozostawiając wielu zabitych.

Oficjalny komunikat abisyński donosi o opanowaniu na północ od Makalle wielkiego transportu włoskiego żywności i amunicji. Patrol abisyński po zaciętej utarczce zdobył natomiast przeszło 100 karabinów. Straty włoskie mają być bardzo znaczne.

O stratach abisyńskich komunikat nie wspomina. Korespondent specjalny PAT. donosi, iż na obszarze prowincji Tigre, zdobytej przez Włochów, prowadzone są gorączkowo prace drogowe.

Oddziały pierwszego korpusu wraz z kolumną Danakilów osiągnęły miejscowość Dessie, odległą o 29 klm. na wschód od Makalle. Miejscowość ta położona jest na wysokości 2.900 m. ponad poziomem morza.

Oddziały drugiego korpusu osiągnęły Addi Rassi i Addi Encato nad brzegami rzeki Takazze. Są to dwa wzgórza, wysokości około 1500 m. panujące nad rzeką, która płynie głębokim wąwozem. Koryto rzeki położone jest na wysokości 300 m. nad poziomem morza. Pod Addi Rassi znajduje się bród, również pod Addi Encato jest bród wiodący do miasta Haida, na drodze do Gondaru. Wiadomość o koncentracji sił abisyńskich w rejonie Togora, Amba Alaghi oraz Antalo potwierdza się.

Walka o linię kolejową

Londyn, 14. 11. (R) Z Addis Abeby donoszą, że abisyńskie władze wojskowe liczą się z możliwością skierowania całej akcji włoskiej na linię kolejową Dżibuti — Addis Abeba. Ze przypuszczenia te nie są bezpodstawne, wynika to ze wzmożonego parcia włoskiej armji południowej w kierunku Dżidzigi i posunięć włoskich w prowincji Danakil. Nie ulega wątpliwości, że Włochy nie będą szczędzić wysiłków i ofiar, aby zdobyć bezpośrednio połączenie armji północnej z armją południową i w ten sposób odciąć Abisynję od świata zewnętrznego przez zawładnięcie linią kolejową.

Ze strony abisyńskiej czynione są obecnie ostatnie przygotowania po obu stronach linii kolejowej, aby odeprzeć napór włoski. W zagrożone okolice wysłano już olbrzymie ilości

wojska. Na wyżynach, leżących na północ od linii kolejowej rozbiła obozy armja Rasa Getaczu, licząca 40 tys. wojowników, podczas gdy wyżyny, położone na południe od linii kolejowej zajęła 35-tysięczna armja Dedzasmacza. Przeciw armji włoskiej, podążającej prowincją Danakil w kierunku południowym, wystawiono 30-tysięczną armję pod wodzą sułtana Mahometa Żażu, która wspólnie z 40-tys. armją Rasa Kabade i 50 tys. armją abisyńskiego następcy tronu tworzyć będzie bardzo poważną przeszkodę w realizacji zamiarów włoskich. Żadna z tych armij dotychczas nie zetknęła się z wrogiem. Liczą się z tem, że na pierwszy ogień wystawiona będzie armja sułtana Żażu. Do starcia dojdzie prawdopodobnie w okolicach prowincji Aussa.

Współpraca ciężkiego przemysłu

Wiedeń, 14. 11. PAT. W Wiedniu rozpoczęły się ważne narady przedstawicieli ciężkiego przemysłu Francji i Niemiec oraz reprezentantów większych przedsiębiorstw przemysłowych Belgji, Węgi, Polski i Czechosłowacji. W obra-

dach będzie poruszona sprawa współpracy ciężkiego przemysłu na kontynencie europejskim z przemysłem W. Brytanji i Ameryki. Zainteresowane sfery oczekują jako wyniku konferencji sformułowania planu wytwórczości żelaznej w Europie.

W obronie turystyki palestyńskiej

Warszawa, 14. 11. (ŻAT) Centralny Komitet Organizacji Sjonistycznych w Polsce, wystosował do Egzekutywy Agencji Żydowskiej w Jerozolimie pismo w związku z trudnościami, jakie ostatnio konsulatu angielski w Warszawie czyni turystom pragnącym udać się do Palestyny. Centralny Komitet zwraca uwagę, iż domaganie się, aby każdy turysta podpisał zobowiązanie, że nigdy nie będzie zabiegał o zalegalizowanie jego pobytu w Palestynie, nie ma żadnego uzasadnienia w przepisach turystycznych i dlatego stanowi jedynie próbę zahamowania ogólnego ruchu turystycznego z Polski do Palestyny. Centralny Komitet prosi Agencję o podjęcie kroków w obronie turystyki palestyńskiej celem usunięcia wszystkich utrudnień.

Kipnis w Wiedniu

Wiedeń, 14. 11. (ŻAT) Wiedeńska opera państwowa zaangażowała słynnego śpiewaka Aleksandra Kipnisa, na okres 3-letni.

Jak ŻAT-na już doniosła, Kipnis ustąpił ostatnio z opery państwowej w Berlinie. Kipnis jest Żydem, obywatelem Stanów Zjednoczonych.

Lekarze emigrują do Palestyny

Berlin, 14. 11. Ż.A.T. W przewidywaniu, że przepisy wykonawcze do ustaw norwimberskich jeszcze bardziej ograniczą możliwość praktyki lekarzy żydowskich w Niemczech, grupa lekarzy-Żydów w liczbie około 400 udaje się w bieżącym tygodniu do Palestyny celem zarejestrowania się tam, zanim nabierze mocy obowiązującej nowe rozporządzenie rządu palestyńskiego, na mocy którego dostęp lekarzy-Żydów do praktyki lekarskiej w Palestynie ulec ma poważnemu ograniczeniu.

Jak wiadomo rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem 31 grudnia br. Przewiduje ono prawo Wysokiego Komisarza do corocznego wyznaczania liczby lekarzy-cudzoziemców, uprawnionych do wykonywania praktyki lekarskiej w Palestynie.

Blisko 28 milj. deficytu w październiku

Warszawa, 14. 11. PAT. Wydatki budżetowe w październiku roku bież. wyniosły 197,1 milj. zł., były więc większe w porównaniu z październikiem ub. r., kiedy wyniosły 179,5 milj. zł. Wzrost wydatków w październiku r. b. w porównaniu z październikiem r. ub. należy przypisać wzrostowi wydatków na obsługę długów państwowych. Dochody budżetowe w październiku r. b. wyniosły 169,2 milj. zł., były więc nieco mniejsze, niż w październiku 1934. kiedy wyniosły 172,5 milj. zł. Niedobór budżetowy w październiku r. b. wyniósł zatem 27,9 milj. zł., wobec 27,7 milj. zł. we wrześniu tegoż roku.

Ucieczka kapitałów z Francji

Paryż, 14. 11. PAT. Bank Francji podwyższył w dniu dzisiejszym stopę dyskontową z 3 proc. na 4 proc. Podwyżka stopy procentowej świadczy o konieczności przeciwdziałania ucieczce pieniędzy i kapitałów francuskich zagranicę, która ujawniła się ostatnio w związku z trudnościami politycznymi, co wywołało obawy, że odbiją się one również w dziedzinie budżetowej i gospodarczej.

4 osoby ofiarami katastrofy samochodowej

Kielce, 14. 11. PAT. Dzisiaj o godzinie 2.50 na szosie Miechów—Jędrzejów w odległości 2 i pół km od Księża Wielkiego skutkiem ostrych szosy i nadmiernie szybkiej jazdy wywrócił się na zakręcie samochód ciężarowy, jadący z Wodzisławia do Sosnowca. Samochód uległ rozbiciu, przyczem 4 osoby spośród pasażerów doznały bardzo ciężkich obrażeń. Rany odnieśli: Adam Barański, kierowca i właściciel samochodu, zamieszkały w Sosnowcu, jego pomocnik Marjan Czernik również ze Sosnowca oraz Mszczek Zyngier i Sruł Rembechowski, handlarze z Wodzisławia. Rannych po opatrzeniu na miejscu przewieziono do szpitala w Krakowie

Odpreżenie w sytuacji wewnętrznej Francji

Paryż, 13. 11. PAT. W polityce wewnętrznej nastąpiło po wczorajszych obradach komisji finansowej izby deputowanych pewne odpreżenie. Pomimo to w kołach parlamentarnych nie ukrywają trudności, na jakie natrafić może osiągnięcie kompromisu pomiędzy rządem a większością komisji. Zwracają przedewszystkiem uwagę na to, iż komisja zajmie w tej sprawie definitywne stanowisko dopiero w najbliższy wtorek. Przez ten okres czasu efekt deklaracji premiera Laval'a może ulec znacznemu zmniejszeniu. Jest to tembardziej prawdopodobne, że w łonie partji radykalnej w dalszym ciągu istnieją pewne tendencje, do opornego ustosunkowania się do projektów rządowych.

Pomimo to, sprawozdawca parlamentarny „Paris Soir” sądzi, iż dzisiejszą konferencję przedstawicieli komisji finansowej z wyższymi urzędnikami ministerstwa finansów oraz obra-

dy różnych ugrupowań należy interpretować jako interesującą próbę doprowadzenia do kompromisu, którego zasadnicze wytyczne możnaby określić w następujący sposób: 1) z końcem roku zostanie zwrócona drobnym rentjerom, posiadającym poniżej 10.000 franków rocznie, suma, pobrana z tytułu wykonania ustaw dekretowych, wydanych przez rząd w lipcu, 2) zostanie zniesiona 3-procentowa obniżka pensyj inwalidzkich, uchwalona przez rząd Doumerque'a, 3) jeżeli chodzi o płace niższych urzędników, będzie wyłączone od działania ustaw dekretowych pewne zasadnicze minimum, niezbędne do życia.

Zniesienie tych oszczędności powiększyłoby wydatki budżetowe o 500—600 milionów, co zostałoby pokryte przez podwyższenie opłat spadkowych i częściowo podwyższenie ogólnej stopy podatków od wielkich dochodów.

Co było przyczyną demonstracji w Egipcie

Londyn, 13. 11. PAT. Dziś z racji obchodu święta niepodległości doszło w kilku miejscowościach Egiptu do bardzo gwałtownych wystąpień nacjonalistycznych. Demonstranci rekrutowali się głównie spośród studentów. Podłożem tej demonstracji była decyzja skrajnej partji nacjonalistycznej Wafd niepopierania obecnego rządu egipskiego, na którego czele stoi Nessim Pasza. Gdy mniej więcej rok temu Nessim Pasza utworzył nowy rząd, uzyskał on zapewnienie poparcia ze strony partji Wafd pod warunkiem, że wprowadzi spowrotem w życie Konstytucję demokratyczną, uchwaloną w r. 1923, która za zgodą króla została zawieszona w r. 1930 przez reakcyjny rząd Sidki-Paszy.

Przemówienie sir Samuela Hoare na sobotnim bankiecie lorda majora City londyńskiej, które m. in. poruszało obszernie zagadnienie Egiptu, zrozumiane zostało przez koła nacjonalistyczne w Egipcie jako stwierdzenie, że rząd brytyjski nie ma zamiaru udzielenia Egiptowi obecnie jakichkolwiek ustępstw, że nie zgadza się na przywrócenie Konstytucji z r. 1923 i że zastrzega sobie u-

stalenie stosunków brytyjsko - egipskich w ewentualnych rokowaniach, których termin nie został narazie określony. Mowa ta sprawiła w kołach nacjonalistycznych pewnego rodzaju rozczarowanie, gdyż wafdyści liczyli na to, że trudności rządu brytyjskiego wskutek konfliktu włosko - abisyńskiego stworzą okoliczności, sprzyjające uzyskaniu od W. Brytanji ustępstw politycznych, jak np. wycofanie brytyjskich sił zbrojnych z Egiptu i zniesienie kapitulacji. Rozczarowanie to wywołało znaczne podniecenie w szeregach nacjonalistycznych, tak, iż przywódca stronnictwa Wafd Nahas-Pasza z trudnością utrzymywał swoich zwolenników w korbach. Dzisiejsze rozruchy były zwłaszcza silne w Kairze, gdzie demonstranci obrzucili kamieniami gmach brytyjskiego konsulatu generalnego. Gdy policja otworzyła ogień, wywiązała się prawdziwa bójka, w której 40 osób, w tem 19 policjantów, zostało rannych. W miejscowości Tantah również doszło do rozruchów, które przybrały jeszcze większe rozmiary.

Srebrna rewolucja w Chinach wywołuje niepokój

Londyn 13. 11. PAT. „Financial News” daje wyraz zaniepokojeniu, jakie w Londynie spowodował sprzeciw japoński wobec projektu chińskiego reformy finansowej.

Naprężenie stosunków chińsko - japońskich — pisał dziennik — przyjmuje groźny obrót. Gdyby Chiny nie znajdowały się w stanie zupełnego rozbrojenia, konflikt byłby niewątpliwie nieunikniony. Odrzucenie przez Japonję sugestji brytyjskich pozwala przypuszczać, iż Japonja nie zamierza pozwolić nikomu przyjść z pomocą lub radą Chinom. Wygląda to tak, jakgdyby japońskie ministerstwo wojny pragnęło rozciągnąć całkowitą kontrolę nad finansami i kredytem chińskim. Może ono jednakże podobnie jak Mussolini spotkać się z poważnymi trudnościami.

To stanowisko antybrytyjskie nie pozwala jednakże na optymizm, o ile chodzi o wyniki konferencji morskiej. Sprawa Dalekiego Wschodu może mieć jeszcze decydujące znaczenie w polityce światowej. W Chinach sytuacja jest w dalszym ciągu niejasna. Zagrożone dalszą utratą swych terytorjów Chiny nie mogą pracować nad odbudową wewnętrzną kraju i trudno im jest zapewnić trwałość rządów.

Jednym sposobem poprawy stanu gospodarstwa narodowego Chin mogłaby być pomoc międzynarodowa. Japonja ma prawo oczywiście udzielić udział w tej akcji, ale nie ma prawa domagać się pod tym względem monopolu. A tem mniej jest

usprawiedliwione odmawianie Chinom prawa starania się o pomoc międzynarodową.

Tokio 13. 11. PAT. Rzecznik japońskich władz wojskowych w Chinach północnych, wypowiedział się — jak donosi prasa z Tien Tsinu przeciwko wszelkim zarządzeniom, dotyczącym transferu srebra z Chin północnych do Nankinu. Zdaniem jego, zrealizowanie tego projektu stworzyłoby cały szereg trudności dla Chin północnych i dla Dalekiego Wschodu.

Autonomia Chin północnych

Tokio, 13. 11. PAT. Według wiadomości prasowych z Pekinu kampanja za autonomją Chin północnych zatacza coraz szersze kręgi. Około 20 km. ma być zorganizowany specjalny komitet dla wprowadzenia autonomji narazie w dwóch prowincjach — w Hopei i w Czaharze, a następnie w prowincjach Szantung i Suiyan. Komitet ten rozłoży kontrolę nad ciężkim przemysłem i organizacjami przemysłowymi, znajdującymi się obecnie pod kontrolą rządu nankińskiego. W kołach zbliżonych do japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych wyrażają opinię, iż wzrost ruchu autonomistycznego spowodowany został przez dekret rządu nankińskiego o nacjonalizacji srebra. Sprawa ta jest kwestją życia i śmierci dla Chin północnych,

69 oficerów W. P. przeszło do służby policyjnej

Warszawa, 13. 11. PAT. W dniu 13 bm. o g. 9.30 p. min. spraw wewn. Wł. Raczkiewicz przyjął 69 oficerów wojska polskiego, którzy po ukończeniu specjalnego kursu przechodzą do służby korpusu oficerskiego Policji Państw.

Po zameldowaniu grupy oficerów przez komendanta głównego P. P. gen. Kordjana Zamorskiego przemówił do zebranych p. min. Raczkiewicz, wyrażając zadowolenie, iż do szeregów policji wchodzi grono oficerów. Służba w policji wymaga tych samych zalet odwagi, szybkości decyzji, odpowiedzialności i całkowitego oddania się służbie, jaka cechuje służbę w armji. Wśród grona oficerów wszyscy prawie posiadają wysokie odznaczenia bojowe, co tembardziej podkreśla ich zalety cenne w służbie ochrony mienia i życia obywateli, utrzymania ładu i spokoju i bezpieczeństwa publicznego. P. minister wyraził serdeczne życzenie, aby przedstawieni mu oficerowie znaleźli prawdziwe zadowolenie w nowej pracy, gdyż wtedy tylko służba ich posiadać będzie najwyższe walory dla kraju i społeczeństwa.

Aloisi konferował z Hessem

Paryż, 13. 11. PAT. „Le Petit Journal” w depeszy z Berlina, pomimo oficjalnego zaprzeczenia ambasady włoskiej, potwierdza jednak wiadomość o 24-godzinnej wizycie barona Aloisiego w Monachjum. Dziennik twierdzi również, iż baron Aloisi odbył w Monachjum konferencję z ministrem Hessem. Jakkolwiek pogłoski na temat wizyty barona Aloisiego w Monachjum kursowały w Paryżu od kilku dni, prasa francuska w tej sprawie zachowała dotychczas całkowite milczenie.

Proces dewizowy biskupa

Berlin, 13. 11. PAT. Rozpoczynający się w czwartek przed sądem przysięgłych w Berlinie proces dewizowy przeciw biskupowi djecezji minsnińskiej dr Legge budzi wielkie zainteresowanie. Wobec oczekiwanego tłoku wybrano na rozprawę wielką salę w berlińskim sądzie karnym w Moabicie. Bardzo licznie reprezentowana będzie prasa. Rozprawa potrwa przypuszczalnie dwa dni. Pierwsze przesłuchanie biskupa odbyć się miało już w lipcu. Współoskarżonymi są brat biskupa dr Legge z Paderborn, generalny wikary z Soppa oraz gen. sekretarz Freckmann który był już raz skazany w analogicznym procesie.

Abisyńczycy zbroją się

Addis Abeba, 13. 11. PAT. Przybył tu transport 5 tys. ręcznych karabinów maszynowych i wielka ilość lekarstw. W najbliższym czasie spodziewany jest transport 400 tys. masek przeciwgazowych. Pozatem przybyło 180 skrzyń z materiałem niezbędnym dla urządzenia warsztatów rusznikarskich, w których naprawiane będą karabiny ręczne i maszynowe. Abisyńczycy mają zorganizować 4 ruchome warsztaty rusznikarskie. Wszystkie warsztaty rusznikarskie stałe i ruchome — mają być zorganizowane pod kierownictwem 3-ech europejczyków, a mianowicie: b. inspektora policji wiedeńskiej Brunnera, płk. austriackiego i porucznika szwajcarskiego Bozyle.

Udział Szwajcarii w sankcjach

Bern, 13. 11. PAT. Rada federalna zakończyła opracowanie systemu sankcyj. Sankcje te zostały ograniczone do zakazu wywozu do Włoch pewnych artykułów oraz udzielania nowych kredytów rządowi włoskiemu i obywatelom włoskim.

Piąta rocznica zgonu bhp. Dra SAMUELA WAHRHAFTIGA

UROCZYSTOŚĆ ŻAŁOBNA NA CMENTARZU

W środę, w dniu piątej rocznicy zgonu bhp. Dra Samuela Wahrhaftiga, jednego z najbardziej zasłużonych działaczy sjonistycznych naszej dzielnicy zachodnio-małopolskiej, odbyła się tradycyjnym dorocznym zwyczajem uroczystość żałobna nad grobem przedwcześnie zgasłego i kochanego powszechnie Towarzysza idci.

O godz. pół do pierwszej zebrała się na cmentarzu najbliższa Rodzina bhp. Dra Wahrhaftiga oraz liczni Jego przyjaciele, współpracownicy, Egzekutywa Sjonistyczna w komplecie, przedstawiciele wszystkich organizacji, zrzeszeń i instytucji sjonistycznych, reprezentanci Wydawnictwa i Redakcji „Nowego Dziennika“ oraz liczne grono Towarzyszy starszej i młodszej generacji. Gremjalnie ruszono do naszej „ali zasłużonych“, gdzie obok bhp. Dra Wahrhaftiga znaleźli spoczynek wieczny nieodżałowany nasz bhp. Dr. Wilhelm Berkelhammer, inż. Bernard Zimmermann, Dr. B. Seiden... Nad grobem, pięknie udekorowanym kwiatami, prof. Sperber odśpiewał modlitwę „El Male Rachmim“, po czym synek bhp. Dra Wahrhaftiga odmówił Kaddisz.

Uroczystość żałobna wywarła na wszystkich uczestnikach głębokie wrażenie.

Bhp. Rabin JUDA MEIR LEWIN

W środę nad ranem zmarł w Krakowie rabin Juda Meir Lewin, członek rabinatu krakowskiego. Zmarły, który liczył lat 71, urodził się w Ostrowcu, skąd przed czterdziestu laty przybył do Krakowa.

W młodości już odznaczał się nadzwyczajną erudycją i wiedzą talmudyczną, a w roku 1918 wszedł w skład rabinatu krakowskiego. Zmarły cieszył się ogromnym szacunkiem i słynął z głębokiej wiedzy, rozwiązując stale najtrudniejsze problemy talmudyczne.

Przed kilku laty bhp. rabin Lewin sporządził testament, w którym polecił, aby zwłoki jego złożono na cmentarzu w Ostrowcu, jego mieście rodzinnym. Życzeniu Zmarłego stało się zadość.

Pogrzeb, który odbył się wczoraj popołudniu, był olbrzymią manifestacją żałobną, w której wzięły udział tysięczne rzesze. Z domu żałoby przeniesiono zwłoki na ul. Starowiślną, gdzie złożono je do samochodu, który odjechał do Ostrowca. Bhp. rabin Lewin zmarł bezdzietny.

Akcja L. O. P. P. w dzielnicy żydowskiej

Zarząd obwodu miejskiego L.O.P.P. przystępuje obecnie do zorganizowania Koła dzielnicy VIII (Kazimierz). Zebranie organizacyjne odbędzie się w sobotę, 16 bm. o godz. 7.30 wieczorem w sali Żydowskiej Gminy Wyznaniowej przy ul. Skawińskiej 2, z następującym porządkiem dziennym: Zagajenie ppik. A. Wójcicki; referat o konieczności organizowania się w szeregach L.O.P.P. — prof. M. Braun; wybór Zarządu Koła.

Z uwagi na niezwykle doniosłość rozpoczętej akcji, społeczeństwo żydowskie, które dotąd już tyle zrozumienia okazało dla akcji L.O.P.P. zjawia się niewątpliwie tłumnie na sobotnim zebraniu.

KRONIKA TARNOWSKA

UROCZYSTOŚCI W DNIU ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI. Święto państwowe z okazji 17 rocznicy odzyskania Niepodległości Państwa Polskiego obchodzono w Tarnowie bardzo uroczysto. W niedzielę dnia 11 bm. odbył się zbiórka przed płytą Nieznanego Żołnierza, gdzie wygłosił przemówienie p. inż. Kruszyna. Wieczorem odbyła się w sali Domu Żołnierza polskiego uroczysta akadymja na której program złożyły się produkcje muzyczne 16 p. p. arje operowe odśpiewane przez art. op. p. Marję Bienkowską oraz przemówienie Dyr. p. Machalskiego. W poniedziałek dnia 11 bm. odbyły się przedp. nabożeństwa w Katedrze, w Nowej Sy-

Od Administracji

Aplikant adwokacki postrzelił znajomą obok Parku dra Jordana

(or) W dniu wczorajszym donosiliśmy o tajemniczym postrzeleniu młodej kobiety, jakie miało miejsce nocy onegdajszej tuż obok Parku dra Jordana. Ofiarę wypadku, 21-letnią Władysławę Baranównę przewieziono do szpitala.

Jak się w toku dochodzeń okazało, Baranówna znajdowała się w towarzystwie mgra Aleksandra Milana, aplikanta adwokackiego, zam.

przy ul. Zamojskiego 35.

Według jego zapodań, w czasie rzekomego manipulowania rewolwerem nastąpił strzał, który ranił Baranównę w brzuch.

Stan zdrowia Baranówny jest ciężki, gdyż kuła utkwiała w brzuchu. Mgr. Milan został przez policję zatrzymany.

Po krwawych demonstracjach w Egipcie

Kair. 13. 11. PAT. W związku z krwawymi demonstracjami w Kairze i Tantach, rząd egipski wydał odezwę, wzywającą ludność do spokoju i wskazującą na wielkie niebezpieczeństwo, jakie grozi Egiptowi wskutek zakłócenia porządku publicznego. Rząd nawołuje studentów, aby powrócili do swych uczelni i oświadcza, że zdecydowany jest za wszelką cenę zapewnić ład.

Według dotychczasowych danych, w szpitalach miejskich w Kairze znajduje się 19

policjantów i 18 demonstrantów ofiar dziesięciodniowej manifestacji. 9 policjantów jest ciężko rannych. Wszystkie poselstwa strzeżone są przez oddziały policyjne i wojskowe. W czasie demonstracji przed konsulem brytyjskim wybito szyby wystawowe w największym w Kairze sklepie kolonialnym.

W związku z zapowiedzianym na wieczór wielkim wiecem stronnictwa Wafd, obawiają się nowych rozruchów. Policja otoczyła miejsce zebrania silnym kordonem.

Delong skazany na półtora roku więzienia

Mor. Ostrawa, 13. 11. PAT. Na początku 2-go dnia rozprawy przeciwko harcerzowi Janowi Delongowi sąd badał rezultaty pomiarów na mostach granicznych w Cieszynie, dokonanych przez dyrekcję policji w Mor. Ostrawie.

Przesłuchano następnie konfidenta policji Alfreda Kikę, którego żandarmerja czeska posłała na polską stronę, by tam śledził, kto z obywateli czeskich bierze udział w demonstracji. Delong wezwany do wypowiedzenia się w sprawie zeznań konfidenta odmawia podobnie, jak wczoraj zeznań spowodu niekompetencji sądu czeskiego do sądenia jego sprawy.

Następnie lekarz więzienny zeznaje, że Delong udaje chorego, a mógł rzucać kamienie na

stronę czeską, mimo, iż ma dwa razy złamały obojczyk. Następuje niezwykle epizod, gdy przewodniczący zarządza na sali koncert z płyty gramofonowej, nagranej z polskich demonstracji w polskim Cieszynie z drugiego brzegu przez Czechów. Po tem słuchowisku odczytano statuty polskich organizacji. Na podstawie odczytania stwierdzono bezpodstawność zarzutu prokuratora, że organizacje te w statutach postanowiły sobie, jako cel działalności przeciwczeską.

Po dwudniowej rozprawie trybunał ogłosił dziś wyrok w sprawie harcerza polskiego Jana Delonga, skazując go na półtora roku ciężkiego więzienia z postem co miesiąc, na wydalenie go z republiki czechosłowackiej i utratę praw obywatelskich na lat 5. Obrońca zapowiedział apelację.

nagrodzie i Templu. W Nowej Synagodze odprawił modły kantor Rosenblatt wraz z chórem pod batutą dyr. Kunstlera a kazanie wygłosił p. prof. Wachtel. W Templu modły odprawił kantor p. Weinberg a kazanie wygłosił rabin dr. Weissman. Obie nabożeństwa zakończyły się odśpiewaniem hymnu państwowego i Hatikwy. Po nabożeństwach odbyło się na placu Kazimierza Wielkiego poświęcenie sztandaru Związku Strzeleckiego, poczem odbyła się defilada wojska i związku strzeleckiego, P. W. kolejarzy, pocztowców, oraz organizacji społecznych, i młodzieży, a między innymi brał udział w defiladzie oddział Samsonu ze sztandarem oraz pocztły sztandarowe Hanoar Haajoni i Akiby. Po defiladzie odbyło się na podwórzu koszar im. Kna ziewicza wręczenie 16 p. p. albumu pamiątkowego w dowód wdzięczności własciactwa za celną pomoc udzieloną przez wojsko w czasie zesłania oczynej powodzi, przyczem przemówienia wygłosili p. Starosta Lissowski, rolnik Byszek z Wierzechosławic a odpowiedział dowódca garnizonu p. ptk. dypl Broniowski. Następnie odbyło się poświęcenie domu Związku Strzeleckiego przy ul. Wigury 8. — gdzie przemówili poseł ks. J. Lubelski, prez. dr. Brodziński i rejent p. Ryblewski. Szczególnie uroczyste wypadki wieczór urządzony przez szkoły

„Safa Berura“ gdzie wobec przedstawicieli władz państwowych, wojskowości i kuratorjuna szkolnego i licznie zebranej publiczności uczniowie przedstawili dzieje walk ntrodu polskiego o niepodległość we formie wiązanki pieśni od Mazurka Dąbrowskiego do pieśni wolności, przeplatanej mowami, deklamacjami uczniów i uczenie Kellorówny, Silbermünzówny, Wróbla, Schiffa, Beiera, Rosenbuschówny i Frankówny, przyczem pamięć śp. Marszałka Piłsudskiego uczczono jednogłosnym milczeniem. Odśpiewaniem hymnu państwowego i Hatikwy zakończył się piękny ten wieczór.

AKCJA KEREN HAJESOD. We wtorek dnia 12 bm. rozpoczęło w Tarnowie akcję na rzecz Keren Hajesod. Wieczorem odbyło się w lokalu Organ. sjon. pod przew. dra Menderera zebranie sjonistów na którym dyr. Finkelstein wygłosił referat na temat „15 lat Keren Hajesod“ poczem rozdzielono materiał zbiórkowy. Akcja postępuje rażno naprzód dzięki sprężysmu kierownictwu referenta K. H. tow. dra Menderera i dyr. Finkelsteina.

WYSTĘP S. NATANA. Znany artysta „Trupy Wileńskiej“ S. Natan wystąpi wraz ze kwym zespołem w komedji pt. „Der Gazlen“ we wtorek dnia 19 bm. w sali Sokola. Bilety w księgarni Seidena.

ZNIŻONE CENY INSERATÓW

Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy Zł. 5.—
Ogłoszenia ślubne i zaręczynowe . . . „ 10.—

Podziękowania lekarskie do 25 mm. Zł. 10.—
Nekrologi (klasyczny) do 60 mm. w I. łamie „ 20.—

Drobne ogłoszenie za słowo **10** gr. Dla poszukujących pracy . . **5** gr.

== Ogólna taryfa inseratowa uwidocziona jest u dołu niniejszej strony ==

INSERATÓW DROBNYCH
nie przyjmuje się
telefonicznie
tylko wprost
w Administracji
i wyłącznie
ZA GOTÓWKĘ.

Wolne posady

KWALIFIKOWANA ekspedjentka z modnej branży blawatnej potrzebna we firmie Juda Dresner Stradom 10. Zgłoszenia między 8—9 wieczór. 3934g

DROGISTA lub MGR. FARMACJI, prawem kierownictwa drogerji zostanie zaraz przyjęty. Oferty pod „Zdolność“ N. Dziennik. 3930g

Posad poszukują

MUNDANT, piszący biegle na maszynie, pa roletnia praktyka, poszukuje posady w kancelarii adwok. lub w in. biurze — za skromnem wynagrodzeniem. Zgłoszenia pod „Dobre referencje“ do Adm. N. Dziennika. — 4321kr

SAMODZIELNY buchalter, bilansista poszukuje posady. Zgłoszenia Nowy Dziennik pod „Samodzielny S.“ 3940g

OBZNAJOMIONA z wszelkimi zajęciami gospodarskimi poszukuje pracy domowej. Warunki skromne. — Zgłoszenia „Doskonałe gotowanie“ do Adm. N. Dziennika. — 5146kr

DŁUGOLETNI podróżujący w branży piernicznej poszukuje zastępstwa na całą Polskę lub na pojedyncze województwa. — Zgłoszenia „Papier“ Nowy Dziennik.

OSOBA lat 28 poszukuje posady jako pielęgniarka gospodyni lub do towarzystwa starszej osoby. Samodzielnie szyję wykonuję ważne ręczne roboty za skromnem wynagrodzeniem. Zgłoszenia „Skromna“ Nowy Dziennik. 3939g

INTELIGENTNA osoba w średnim wieku dobra gospodyni poszukuje zajęcia jako towarzyska i lektorka. Zgłoszenia pod „Miła pedantka“ do Adm. Nowego Dziennika. 5313kr

Kupno

NOSZONĄ garderobę męską, damską kupuje Goldberg, Gazowa 13. Tel. 134.88. 3904g

Sprzedaj

MODELE WIENSKIE w całościach, pasach biustnikach poleca ZIMETOWA STRADOM 27 w połowcu. CENY ZNACZNIE ZNIŻONE.

UNDERWOOD maszyny do pisania najtańszej poleca M. Löwenstein Kraków, Zwierzyniecka 11. 5949

KONFEKCJĘ dziecięcą oraz pyjamy szyję po niskich cenach. — Podzamcze 22, of. I i p, m. 10.

ZBOLACH W GŁOWY
STOSUNEK NA PŁA DO
RODZIMYCH PRACZKI
DO BOLE GŁOWY ZI
ZNAKIEM WĄSKIEJ
PIECZÓŁKA

Zastanów się
dobrze zanim
oddasz do na-
prawy swoją
maszynę do
pisania lub
rachowania

Prawdziwą rękojmię precyzyjnej i trwałej naprawy dają
wybitnie kwalifikowane sily fach. we Zjednoczonych Warsztatach UHER i ABSLER
ul. Raków, Jana 11 (róg Marka)
Tel. 109-05

ATELIER Ceny najniższe.
ORSECIARSKIE
ZOFJA KLANG poleca modele
KOLETEK 3 TEL. 162-18 wiedeńskie

Całą literaturę antyhitlerowską
Najnowsze wydawnictwa społeczne
Ostatnie powieści polskie niemieckie i żydowskie
ma dla swych czytelników

BIBLIOTEKA WSPÓŁCZESNA
GIZELI KANFEROWEJ
ul. Sebastjana 23 (róg Dietlowskiej)

wydawn. Zyd. Szkoły Handlowej w Krakowie
Dr. SAMUEL STENDIG
POLSKA a PALESTYNA
(Stosunki wzajemne w dobie obecnej)
Z treści: I. Podłoże stosunków. Oblicze emigracji. Deklaracja Rządu. Komitet „Pro Palestyna“. I alestyńska kadencja. Polska o Palestynie. II. S/S Polonja. Komunikacja lotnicza. Polska Kasa Opieki. Placówki handlowe. Ekspozycja polska w Lewantynie 1931. Wystawa polska. Żydostwo polskie a Palestyna.
Warszawa 1935. Cena książki Zł. 1.50.
Do nabycia w księgarni
J. Neumana, Kraków, Stradom 13.

Różne
STARĄ GARDEROBĘ męską zamieniam BEZ DOPLATY na pierwszorzędne bielskie materiały ubraniowe. Na wezwanie przychodzę do domu. TEL. 133-74

PORADNIA bruttowa przy Małopolskim Związku Bruttowców, Lwów, pl. Marjański 8. 3935g

PIECE kafłowe PRZENOŚNE dla biur, sklepów przedpokoi i łazienek oraz piece i kuchnie we wielkim wyborze — poleca najkorzystniej: **A. STEMLER**, św. Gertrudy Nr. 29. Tel. 184-04. 3760g

KUŚNIERSKA pracownia — **Józef BOCHENEK**, Florjańska 21/I tel. 123.76 wykonuje wszelkie roboty kuśnierskie. Uwaga Adres! 6108kr

מודעה
(1 ספר שירי השרים. יצא לאור עוד לפני מלחמת החבל) חזון בארבע מערכות בו מבואר הישב כל ספר שיר השרים. משור ומדעית כל מקראיתו ימלחה. מחירו עם המשלוח 5.50 ומחיר לארץ 5.25 ספר חזון קשה הספר הזה יכול שירים נפלאים על המאורות האזורים אשר עברו על אדמי בארצנו בעת דאחך הנה בלשון צה ינסתין. — המחיר עם המשלוח 2.10 ומחיר לארץ 2.20 לפניה אל המהר בדבר שני הספרים דאחך.

M. D. Kański, Kraków, ulica Kaiwaryjska 14

Lokale
PIĘCIOPOKOJOWE MIESZKANIE DO WYNAJĘCIA UL. BASZTOWA 9, III PIĘTRO, KOMFORTOWE, W TEM JEDNA DUŻA SALA 56 M. KW., POŁOŻENIE CENTRALNE, TANI CZYNSZ. WIADOMOŚĆ BASZTOWA 6. POKÓJ NR. 10, OD 17—18. 3919z

ANGIELSKIEGO KARMEL KOLETEK 3. Zbiorowo 5 zł. mies.

Nauka i wychowanie
STENOGRAFJI JEDNOLITYM SYSTEMEM W 10-ciu LEKCJACH perfekt w uczą **ZOFJA SCHÖNGUTÓWNA** WW. Świętych 8/I. m. 7. OPŁATA MINIMALNA. tel. 109-97 3849g

ZABIORĘ ograniczoną ilość dzieci do Zakopanego. Zgłoszenia: Drowa B. Tomasz 18 I. p. 3936g

INSTYTUT JEZYKÓW ANSONA, Kraków, Szewska 17, rozpoczyna kursy angielskiego, francuskiego niemieckiego, 5 złotych miesięcznie. 6027kr

Zdrowiska
DO P. T. ORGANIZATORÓW KOLONJI ZIMOWYCH. Znany pensjonat JURAND w ZAKOPANEM Chalubińskiego przyjmie na sezon zimowy — KOLONJĘ. Kuchnia rytualna. Zarząd. 6040kr

PRENUMERATA: w Krakowie z odrośzeniem i bez odnośnienia oraz na prowincji i z przesyłką pocztową miesięczną „ 4*30 kwart. zł. 12*90
Zagranicą z przesyłką poczt. „ „ 7*50 „ 22*50

OGŁOSZENIA. Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. Strona w tekście i nadesłanem na łamy po 76 milimetr. Strona za tekstem 6 łamów po 38 milimetr. — Najmniejsze ogłoszenia drobne liczymy za 10 słów

CENY w złotych: I. strona 1*25. — Tekst I.—. Nadesłane 0*75. — Za tekstem 6*25. — Drobne od słowa 0*10 gr. Dla poszukujących pracy 0*05 gr. Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy Zł. 5.—. Ogłoszenia miejsca dolicza się 25% Zł. 10.—. Podziękowania lekarskie do 25 mm. Zł. 10.—. Ogłoszenia i zaręczynowe (dry) do 60 mm. w I. łamie Zł. 20.—. Za zastrzeżenie 10.—. Nekrologi (klepsy za druk kolorowy 50%.

„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie, także w niedzielę i dni podwójne